

Nr 146

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående inrättande av ett sjöfartsverk m. m. jämte i ämnet väckta motioner.

(1:a avd.)

I propositionen nr 1 har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att, i avbidan på särskild proposition i ämnet, för budgetåret 1955/56 beräkna följande anslag, nämligen

	Kronor
under fjärde huvudtiteln (punkt 130)	
till Sjökarteverket: Avlöningar	1 091 000
» » Omkostnader	440 000
» » Mättnings- och rekognosceringsverksamhet	900 000
» » Bidrag till internationella hydrografiska byrån.	23 000
» » Ombyggnad av sjömättningsfartyg	350 000
under tionde huvudtiteln (punkterna 9, 10, 56, 64 och 69)	
till Fartygsinspektionen: Avlöningar	620 600
» » Omkostnader	102 000
» Skeppsmättningsväsendet: Avlöningar	280 000
» » Omkostnader	30 000
» Lotsverket: Avlöningar till befattningshavare hos lotsstyrelsen	690 000
» » Avlöningar till befattningshavare å lots- och fyr- staten	16 157 000
» » Omkostnader	4 680 000
» » Säkerhetsanstalter för sjöfarten	2 920 000
» Statens isbrytarverksamhet	3 096 000
» Kostnader för handelssjöfartens dirigering	20 000
samt under kapitalbudgeten, (bil. 31, punkterna 3 och 5)	
till Säkerhetsanstalter för sjöfarten	480 000
» Lotsverkets båtlånefond	500 000

Därefter har Kungl. Maj:t i propositionen nr 124, under återopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över handelsärenden för den 4 mars 1955, föreslagit riksdagen att

I. godkänna av departementschefen framlagt förslag om inrättande från och med den 1 januari 1956 av ett sjöfartsverk;

II. bemyndiga Kungl. Maj:t att, i enlighet med av departementschefen framlagda förslag, fastställa personalförteckningar för sjöfartsstyrelsen och

fartygsinspektionen m. m. ävensom vidtagna ändringar i personalförteckningen för lots- och fyrstaten;

III. godkänna av departementschefen förordad avlöningsstat för sjöfartsstyrelsen, att tillämpas under tiden 1 januari—30 juni 1956;

IV. godkänna av departementschefen förordad avlöningsstat för fartygsinspektionen m. m., att tillämpas under tiden 1 januari—30 juni 1956;

V. godkänna av departementschefen förordad avlöningsstat för lots- och fyrstaten, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1955/56;

VI. godkänna av departementschefen förordad avlöningsstat för sjökarteverket, att tillämpas under tiden 1 juli—31 december 1955;

VII. godkänna av departementschefen förordad avlöningsstat för fartygsinspektionen, att tillämpas under tiden 1 juli—31 december 1955;

VIII. godkänna av departementschefen förordad avlöningsstat för skeppsmätningväsendet, att tillämpas under tiden 1 juli—31 december 1955;

IX. godkänna av departementschefen förordad avlöningsstat för lotsstyrelsen, att tillämpas under tiden 1 juli—31 december 1955;

X. å driftbudgeten under fjärde huvudtiteln för budgetåret 1955/56 anvisa till

a) Sjökarteverket: Avlöningar ett förslagsanslag av 552 000 kronor

b) Sjökarteverket: Omkostnader ett förslagsanslag av 220 000 kronor

c) Sjökarteverket: Mättnings- och rekognosceringsverksamhet ett reservationsanslag av 856 000 kronor

d) Sjökarteverket: Bidrag till internationella hydrografiska byrån ett förslagsanslag av 23 000 kronor

e) Sjökarteverket: Ombyggnad av sjömätningfartyg ett reservationsanslag av 350 000 kronor;

XI. å driftbudgeten under tionde huvudtiteln för budgetåret 1955/56 anvisa till

a) Sjöfartsstyrelsen: Avlöningar ett förslagsanslag av 1 688 000 kronor

b) Sjöfartsstyrelsen: Omkostnader ett förslagsanslag av 440 600 kronor

c) Fartygsinspektionen m. m.: Avlöningar ett förslagsanslag av 483 700 kronor

d) Fartygsinspektionen m. m.: Omkostnader ett förslagsanslag av 68 000 kronor

e) Lots- och fyrstaten: Avlöningar ett förslagsanslag av 16 151 700 kronor

f) Lots- och fyrstaten: Omkostnader ett förslagsanslag av 4 513 000 kronor

g) Lotsverket: Säkerhetsanstalter för sjöfarten ett reservationsanslag av 2 890 000 kronor

h) Statens isbrytarverksamhet ett förslagsanslag av 3 096 000 kronor

i) Kostnader för handelssjöfartens dirigerings ett förslagsanslag av 20 000 kronor

j) Fartygsinspektionen: Avlöningar ett förslagsanslag av 310 300 kronor

k) Fartygsinspektionen: Omkostnader ett förslagsanslag av 51 500 kronor

l) Skeppsmätningstväsendet: Avlöningar ett förslagsanslag av 140 900 kronor

m) Skeppsmätningstväsendet: Omkostnader ett förslagsanslag av 15 800 kronor

n) Lotsstyrelsen: Avlöningar ett förslagsanslag av 344 400 kronor

o) Lotsstyrelsen: Omkostnader ett förslagsanslag av 77 500 kronor;

XII. å kapitalbudgeten för budgetåret 1955/56 såsom investeringsanslag anvisa

a) under Statens allmänna fastighetsfond till Säkerhetsanstalter för sjöfarten 480 000 kronor

b) under Statens utlåningsfonder till Lotsverkets båtålfond 500 000 kronor.

I detta sammanhang har utskottet till behandling förehått

dels två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av herr *Gustaf Karlsson m. fl.* (I: 482) och den andra inom andra kammaren av herr *Johansson i Öckerö m. fl.* (II: 596), i vilka hemställts, att riksdagen, med ändring av vad Kungl. Maj:t föreslagit i propositionen nr 124, ville besluta dels att sjöfartsverket skall utrustas med två lokala hamnavdelningar, en för västkusten och en för syd- och ostkusten, varvid verket självt äger att besluta om förläggningssorter och verksamhetsområde för dessa avdelningar, och dels att avdelningarna förses med löneplansplacerad personal i tillräcklig omfattning,

dels två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av herrarna *Hällgren* och *Rikard Svensson* (I: 483) och den andra inom andra kammaren av herr *Andersson* i Ronneby *m. fl.* (II: 598), i vilka hemställts, att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 124 måtte dels besluta bibehålla distriktsavdelningar för sjöfartsverkets byggnadsverksamhet, dels ock i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om överväganden rörande förläggning till Karlskrona av sjöfartsstyrelsens eller i varje fall en betydande del av sjöfartsverkets verksamhet,

dels två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av herr *Bergh m. fl.* (I: 484) och den andra inom andra kammaren av herr *Cassel m. fl.* (II: 593), i vilka hemställts, dels att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 124 samt i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om förnyad utredning rörande inrättande av ett tekniskt sjöfartsverk, slutförd i så god tid att proposition i ärendet kan föreläggas 1956 års riksdag, dels ock att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till de anslagsjämkningar för berörda verk som skulle föranledas av bifall till yrkandet om avslag å propositionen,

dels två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av herr *Björnberg m. fl.* (I: 485) och den andra inom andra kammaren av herr *Kollberg m. fl.* (II: 594), i vilka hemställts, att riksdagen vid behandlingen av propositionen nr 124 måtte besluta

1. att det i propositionen såsom alternativ I betecknade organisationsförslaget för sjöfartsverket skall genomföras fr. o. m. den 1 januari 1956;

2. att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla att Kungl. Maj:t ägnar särskild uppmärksamhet åt att det nya verket icke fungerar så att näringslivet därigenom orsakas olägenheter;

3. att följande tjänster, som av departementschefen föreslagits överflyttade till sjöfartsverket, tills vidare skall kvarbliva hos kommerskollegium, nämligen 2 kommerseråd i Ca 37, 2 överinspektörer i Ca 33, 3 byrådirektörer i Ca 31, 1 förste byråinspektör, 2 förste byråsekreterare, varav en på övergångsstat, och 1 konsulent i Ca 29, 1 förste byråinspektör och 2 förste byråsekreterare i Ca 27, 2 byråsekreterare i Ca 25, 1 förste kansliskrivare i Ca 17, 1 kansliskrivare i Ca 15, 2 kontorister i Ca 13, 5 kanslibiträden i Ca 11, 1 expeditivvakt i Ca 10 och 2 kontorsbiträden i Ca 8, 1 sjöaklagare och 1 överinspektör i Ca 33, 1 förste byråsekreterare och 1 förste skeppsmättningskontrollör i Ce 27, 1 förste byråsekreterare i Cg 27, 2 byråinspektörer i Ce 25, 1 skeppsmättningskontrollör i Cg 25, 3 byråsekreterare eller amanuenser i reglerad befordringsgång, 1 assistent i Ce 23, 1 expeditivvakt i Cg 8 samt 5 kontorsbiträden i reglerad befordringsgång;

4. att vidtaga de jämkningar i den av departementschefen föreslagna personalförteckningen för sjöfartsstyrelsen, vilka påkallas av ett bifall till förslagen under 3;

5. att vidtaga de jämkningar i den av departementschefen föreslagna avlöningsstaten för sjöfartsstyrelsen, vilka påkallas av ett bifall till förslagen under 1 och 3;

6. att under tionde huvudtiteln för budgetåret 1955/56 anvisa till

- a) Sjöfartsstyrelsen: Avlöningar ett förslagsanslag av 1 310 200 kronor,
  - b) Sjöfartsstyrelsen: Omkostnader ett förslagsanslag av 386 100 kronor
- samt

7. att bemyndiga Kungl. Maj:t att vidtaga de jämkningar i övrigt beträffande i propositionen nr 124 framlagda förslag, vilka påkallas av ett bifall till förslaget under 1,

dels en inom andra kammaren av herr *Nyberg* väckt motion (II: 597), vari hemställt, att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 124 måtte besluta, att den ekonomiska sektionen i sjöfartsstyrelsen omvandlas till en ekonomisk byrå och att till denna byrå överföres den sjöfartsstatistiska sektionen inom kommerskollegii statistiska byrå,

dels ock en inom andra kammaren av herr *Svensson* i Göteborg väckt motion (II: 599), vari hemställt, att riksdagen måtte dels föreskriva att handelsflottans välfärdsfond skall förvaltas av det föreslagna ämbetsverket, dels besluta intaga handelsflottans välfärdsråds kanslipersonal på det föreslagna sjöfartsverkets personalstat, dels i samband därmed ordinariebildade tjänsterna som idrottssekreterare och kanslibiträde, dels ock uppflytta tjänsten som idrottssekreterare från lönegrad Ca 25 till Ca 27.

Beträffande de skäl, motionärerna anfört till stöd för sina yrkanden, hänvisas till motionerna II: 596, I: 483, I: 484, II: 594, II: 597 och II: 599.

Inrättande av ett sjöfartsverk

Sedan lång tid tillbaka har en rad skiftande uppgifter på sjöfartens område ombesörjts av samhällets organ. Dessa uppgifter är fördelade på ett flertal olika myndigheter. Sålunda svarar sjökarteverket för sjömätning och utarbetande av sjökort, lotsverket för fyrbelysning och utprickning av farleder samt för lotsningstjänsten, väg- och vattenbyggnadsstyrelsen för anläggning av vissa hamnar och farleder samt kommerskollegium bl. a. för fartygsinspektion och skeppsmätning, vissa sociala, juridiska och ekonomiska frågor, sjöbefälsskolor och sjömanshus samt — gemensamt med marinförvaltningen — för isbryartjänsten. De nu nämnda myndigheterna omhänderhar den alldeles övervägande delen av de uppgifter på sjöfartens område som åvilar staten. Härutöver handlägges vissa speciella frågor av andra myndigheter, såsom konsulaten, handels- och industrikommissionen, valutakontoret och handelsflottans pensionsanstalt.

År 1950 tillkallades sakkunniga för att utreda frågan om den statliga förvaltningsorganisationen på sjöfartens område. Utredningens uppdrag, vilket år 1953 i viss mån utvidgades, avsåg enligt de slutgiltiga direktiven väsentligen att pröva möjligheterna att organisatoriskt och administrativt samordna hela den statliga verksamhet på sjöfartens område, som nu ankommer på olika centrala verk och likartade organ. Utredningen har i juli 1954 avgivit ett betänkande om inrättande av ett sjöfartsverk. I betänkandet har till en början konstaterats, att en tillräckligt effektiv samordning icke kan åstadkommas annorledes än genom en mer eller mindre omfattande sammanslagning av olika organisatoriska enheter. Utredningen har framlagt två alternativa organisationsförslag. Alternativ I innebär att de sjöfartens hjälporgan, som svarar för sjövägarna och framkomstmöjligheterna till sjöss, sammanslås till ett verk, vilket skulle omfatta sjökarteverket, lotsverket, väg- och vattenbyggnadsverket, i vad detta handhar hamn- och farledsanläggningar, samt isbrytarverksamheten. Ett sjöfartsverk enligt alternativ II skulle, utöver de uppgifter som ingår i alternativ I, även överta flertalet av de förvaltningsuppgifter på sjöfartens område, som kommerskollegium nu handhar. Härvid skulle sålunda till sjöfartsverket överföras fartygsinspektionen, skeppsmätningssväsendet, sjöåklagarväsendet, fartygsregistreringen, sjöfartssociala frågor samt vissa andra, huvudsakligen juridiska sjöfartsfrågor. Däremot skulle sjöfartens kommersiella frågor och spörsmålen om sjöfartsnäringsens ekonomiska förhållanden bevakas inom kommerskollegium. Utredningens förslag innebär med avseende på de årliga kostnaderna för personalorganisationen att en besparing uppnås, jämfört med nuvarande organisation. Denna besparing är större vid alternativ II än vid alternativ I och överstiger i det förstnämnda fallet 200 000 kronor. Generellt förklarar utredningen, att den finner alternativ II vara förbundet med så väsentliga fördelar att den vill förorda detta alternativ.

I de yttranden som avgivits över utredningens betänkande har med få

undantag den uppfattningen hävdats, att man bör söka undanröja den nuvarande splittringen av de statliga sjöfartsorganen och att skapa en mera rationell organisation. Några remissinstanser, huvudsakligen statliga myndigheter, gör icke något uttryckligt val mellan de två alternativ, som framlagts av utredningen. Till alternativ I ansluter sig, med vissa förbehåll, kommerskollegiets majoritet och Sveriges redareförening, vidare flertalet handelskammare och företagarorganisationer samt några få statliga myndigheter. Alternativ II har tillstyrkts av lotsstyrelsen och en rad statliga myndigheter, av de anställdas organisationer och några tekniska sammanlutningar. En särskild grupp utgör slutligen några remissutlåtanden, där man förordat en utvidgning av alternativ II i så måtto att *alla* sjöfartsärenden i kommerskollegium överföres till det nya verket.

För egen del vill departementschefen till en början uttala, att han funnit det klart ådagalagt både av utredningen och i en rad remissyttranden, att ett behov att samordna de statliga sjöfartsorganen föreligger. Det kan inte med framgång bestridas, att den mycket starka splittring, som nu förekommer med avseende å sjöfartsärendenas handläggning och som exemplifierats även av tidigare utredningar, t. ex. 1944 års hamnutredning i vad angår hamnärendena, hindrar en önskvärd överblick och minskar möjligheterna att sammanhålla beslätade ärenden. Det måste vidare av lätt insedda skäl bli svårt att sörja för planmässighet och kontinuitet vid ställningstagandet till sjöfartens angelägenheter, så länge ärendegrupperna är uppdelade på så många organ, bl. a. fyra olika centrala ämbetsverk.

Vad sedan angår den lösning, som bör väljas till vinnande av en bättre tingens ordning, vill departementschefen först allmänt ta ståndpunkt till utredningens båda huvudförslag och ämnar därefter återkomma till olika detaljfrågor. Beträffande utredningens alternativ I må till en början framhållas, att förslaget att sammanföra lotsverket och sjökarteverket ter sig välmotiverat. Det är helt naturligt, att sjömätning och kartering av farleder föres samman med den direkta dirigering genom farlederna, som lotsverket svarar för. Det synes vidare ändamålsenligt att denna verksamhet samordnas med anläggandet av hamnar och farleder. För väg- och vattenbyggnadsstyrelsen utgör hamn- och farledsanläggningar en förhållandevis liten del av verkets arbete, som ligger vid sidan av den egentliga verksamheten. Samtidigt bör beaktas, att lotsstyrelsens anläggningsarbeten visserligen kan väntas växa i omfattning men ändock för närvarande har så förhållandevis blygsam omfattning att en rationell arbetsdrift och rekrytering försvåras. Genom att hamnbyråns och lotsstyrelsens byggnadsuppgifter, som till stor del är av likartad eller beslätad karaktär, slås samman, åstadkommes en mera slagkraftig arbetsenhet. Den berörda byggnadsverksamheten får genom den gemensamma organisationen ett bättre personellt underlag; rekrytering av kvalificerade tekniker kan då ske lättare än i skilda mindre enheter. Enligt alternativ I skall vidare isbrytningen överföras till det föreslagna nya verket. Även detta synes ha starkt fog för sig, eftersom isbrytningsverksamheten i likhet med sjömätning och lotsning avser framkomstmöjligheterna till sjöss och sålunda i huvudsak är av teknisk- nautisk

karaktär. Den kontakt med företrädare för näringslivet, som kan erfordras för isbrytarledningen, bevaras genom att isbrytarnämnden överföres till sjöfartsverket.

Alternativ II innebär, som förut nämnts, att ytterligare en rad frågor flyttas till det nya verket, nämligen de tekniska, juridiska och sociala sjöfartsärenden, som nu handläggs i kommerskollegium. Däremot skulle enligt utredningen de ekonomiska frågorna stanna inom kollegium. Den kritik, som anförts mot alternativ II främst av kommerskollegiets majoritet och redarorganisationerna, innebär i korthet följande. Några olägenheter har ej påvisats, som borde föranleda att man flyttade hithörande frågor från kommerskollegium. Dessa ärenden har ofta nog nära samband med de ekonomiska frågorna, som enligt utredningen skulle kvarbli hos kollegium. De bör därför primärt behandlas av det verk, som här ansvaret för sjöfartens ekonomiska spörsmål. Om de tekniska och sociala ärendena flyttas, bortfaller en väsentlig del av det praktiska material, som erfordras för att kommerskollegium skall kunna ta ställning till sjöfartens ekonomiska angelägenheter. Följden härav skulle bli dubbelarbete och gränsdragningen mellan de båda verkens uppgifter skulle bli oklar. Om befattningen med sjöfartsnäringens praktiska frågor berövades kommerskollegium, skulle verket vidare i viss mån mista underlaget för sin uppgift att som statens centrala verk följa utvecklingen av olika näringsgrenar och beakta deras inbördes samband.

Vad först angår synpunkten att det ej påvisats några olägenheter av att låta de ifrågakvarande tekniska, sociala och juridiska sjöfartsfrågorna kvarbli i kommerskollegium, må först erinras, att det knappast råder delade meningar om att man bör söka så långt möjligt undanröja den nu rådande splittringen av sjöfartsärendenas handläggning. Den riktiga frågeställningen synes då bli, huruvida berörda ärendegrupper — exempelvis fartygsinspektionsärendena, skeppsmättningsfrågorna, de sjöfartssociala spörsmålen — har ett närmare sammanhang med övriga sjöfartsfrågor, nu hemmahörande hos lotsverket, sjökarteverket eller hamnbyrån men avsedda att sammanföras i det nya verket, än med kommerskollegiets andra ämnesområden. Det synes departementschefen icke råda tvivel om att de omstridda ärendegrupperna har det starkaste sakliga sammanhanget med de angelägenheter, som utan egentlig meningsskiljaktighet redan enligt alternativ I ansetts böra föras till sjöfartsverket. I princip synes därför starka skäl tala för en överföring av de tekniska, sociala och juridiska sjöfartsfrågorna, och denna torde alltså böra komma till stånd, såframt ej speciella praktiska olägenheter kan tänkas förenade med en sådan lösning.

Praktiska betänkligheter av antydd art har av kommerskollegiets majoritet och redareföreningen ansetts föreligga i så måtto, att kommerskollegium ju även enligt alternativ II skulle behålla en del ekonomiska sjöfartsärenden och att dessas riktiga bedömande skulle försvåras om kollegiet ej hade den praktiska erfarenhetsgrund, som sysslandet med andra sjöfartsärenden kan innebära. Denna invändning torde icke kunna fränkännas ett visst fog.

För att råda bot härför föreligger uppenbarligen två möjligheter, antingen att välja utredningens alternativ I eller att — som några remissinstanser föreslagit — ta steget fullt ut och från kommerskollegium till det nya verket överföra *samtliga* sjöfartsfrågor, sålunda även de ekonomiska. För den senare lösningen talar enligt departementschefens mening starka skäl. Till en början måste det anses ytterst önskvärt att det verk, som skall svara för anläggning och kontinuerlig tillsyn av farleder och hamnar, också får resurser att bedöma *behovet* av hamnar och farleder och deras förläggning. Detta kan icke gärna ske utan att verket har god kännedom om sjöfartens allmänna utveckling och sjöfartsnäringens ekonomiska läge. Det ter sig därför välmotiverat, att det verk, som skall planera och genomföra den ständigt fortgående utbyggnaden av olika serviceanordningar till sjöfartens fromma, också sysslar med sjöfartsnäringens ekonomiska angelägenheter. Denna mening vinner f. ö. ett visst stöd i kollegiemajoritetens bestämda uttalande, att det icke är möjligt att, såsom utredningen tänkt sig, flytta flertalet med sjöfartsfrågor sysselsatta tjänstemän från ämbetsverket och låta 3—4 tjänstemän kvarstanna för att handlägga ekonomiska sjöfartsfrågor. Kommerskollegium skulle efter en sådan åderlåtning icke vara i stånd att tillfredsställande sköta de här avsedda uppgifterna. Är detta, som departementschefen är benägen antaga, riktigt, synes det emellertid samtidigt innebära, att om det övervägande flertalet befattningshavare på kollegiets sjöfartsavdelning flyttar till ett annat verk, så får detta verk därmed goda förutsättningar att svara för kollegiets nuvarande sjöfartsuppgifter.

Till stöd för tanken att överföra också de ekonomiska sjöfartsfrågorna till det nya verket må vidare erinras att det av företrädare för sjöfartens organisationer ofta framhållits, att staten ägnar alltför litet intresse åt sjöfartens problem. Bland dem som avgivit yttrande över betänkandet har bl. a. fartygsbefälsföreningen menat, att sjöfartsnäringen genom splittringen av sjöfartsfrågor på skilda statsorgan kommit att intaga en i förhållande till sin ställning undanskymd plats. Enligt departementschefens mening bör tillskapandet av ett sjöfartsverk, som har befogenhet att till behandling uppta i stort sett alla väsentliga sjöfartsfrågor, innebära en klar förbättring i nu berörda hänseende. Över huvud måste det vara en vinst att även komplicerade sjöfartsproblem kan få en allsidig belysning inom ett och samma verk, som har tillgång till både teknisk, nautisk, ekonomisk, juridisk och social sakkunskap. Även ur rent praktisk synpunkt bör det kunna innebära en viss lättnad för redare, sjöfolk och andra till sjöfartsnäringen anknutna kategorier att ej behöva vända sig till flera olika ämbetsverk utan kunna ta upp skiftande frågor med en enda myndighet.

Det har slutligen hävdats, att det skulle vara en mycket beaktansvärd fördel både för kommerskollegium såsom ekonomiskt verk och för sjöfarten, att sjöfartsfrågorna stannade inom kollegium och där behandlades i sammanhang med andra näringar, icke minst handeln. Redarorganisationerna och handelskamrarna har särskilt understrukit det värde, som anses ligga i kommerskollegiets samlade bevakning av skilda näringars ekonomiska problem.

I anledning härav bör emellertid till en början framhållas, att på de betydelsefulla områdena jordbruk, skogsbruk och transportväsen till lands det allmännas uppgifter i huvudsak åvilar andra statliga myndigheter än kommerskollegium. Tyngdpunkten i fråga om kollegiets bevakning av handelns och industriens ekonomiska frågor ligger nu, fränsett kollegiets statistiska byrå, rent praktiskt på den monopol- och kartellövervakning, som verkets monopolutredningsbyrå svarar för, samt ärenden avseende bergsbruket och elkraftområdet. Det kan näppeligen med fog göras gällande, att sjöfartsfrågorna vinner något väsentligt på att behandlas i nära sammanhang med sistnämnda frågor. En överflyttning av de ekonomiskt-kommersiella sjöfartsärendena till det nya verket utgör givetvis inget hinder för att kollegiets allmänna sakkunskap även i fortsättningen utnyttjas i den formen, att verkets uppfattning i viktigare sjöfartsekonomiska frågor inhämtas genom vanligt remissförfarande. Det kan helt visst tänkas önskvärt att stärka den erfarenhetsbas, som praktiska näringspolitiska förvaltnings- och utredningsuppgifter utgör för kommerskollegium, och härvidlag ligger det nära till hands också ur allmän rationaliseringssynpunkt att överväga, huruvida ej en del av det arbete, som nu bedrivs inom handels- och industrikommissionen och som kan anses vara av mera permanent art, överflyttas till kollegium. En sådan överflyttning kommer otvivelaktigt att betyda mer för kollegiets allmänt näringspolitiska insats än frånskiljandet av sjöfartsfrågorna. Vad sjöfartens intressen angår kommer enligt departementschefens mening det nya verket att, om den föreslagna organisationen godtages, vara mer allsidigt rustat att samlat bevaka dessa intressen — tekniska och sociala likaväl som ekonomiska — än de olika statsorgan, varå hithörande uppgifter hittills varit uppdelade.

Av vad nu anförts lorde framgå, att departementschefen icke anser värdet av att bibehålla sjöfartsfrågorna i kommerskollegium väga tyngre än de fördelar, som står att vinna genom att tillskapa ett sjöfartsverk, vars uppgifter i huvudsak täcker hela sjöfartsområdet. Departementschefen anser sig sålunda böra förorda, att ett sjöfartsverk inrättas, som omfattar såväl de med utredningens alternativ II avsedda uppgifterna som de sjöfartsekonomiska frågorna.

I fråga om de olika arbetsuppgifter, som skulle åvila det föreslagna sjöfartsverket, har i vissa remissyttranden framförts synpunkter, som bör tagas upp till behandling.

Sålunda har Svenska teknologföreningen ifrågasatt, om icke sjökarteverkets jordmagnetiska avdelning borde inordnas i rikets allmänna kartverk. Avdelningen har en relativt fristående ställning och det synes därför icke helt otänkbart att förlägga den till det allmänna kartverket. Emellertid har dess huvuduppgift — att genom vetenskapliga metoder registrera den magnetiska missvisningen — såsom styrelsen för sjökarteverket framhållit främst anknytning till sjökarteverksamheten och till den kontroll av kompasser och andra nautiska instrument, som sjökarteverket svarar för. Departementschefen anser därför övervägande skäl tala för att avdelningen inordnas i sjöfartsverket.

Några remissinstanser har ansett, att isbrytarledningen ej borde överföras till det nya verket utan den nuvarande ordningen bibehållas. Det närmaste chefskapet för isbrytarverksamheten utövas nu av statens isbrytardirektör, som tjänstgör i marinstaben men är underställd kommerskollegium i dess egenskap av chefsmyndighet för isbrytarverksamheten. Till kollegiet är anknuten statens isbrytarnämnd med representanter för olika näringsintressen. Såvitt departementschefen kan se finns inga skäl, som kunde föranleda att isbrytarledningen icke med fördel skulle kunna handhas av ett sjöfartsverk. Departementschefen förutsätter härvid i likhet med utredningen, att isbrytarnämnden skulle knytas till sjöfartsverket. Samtidigt vill departementschefen framhålla, att ledningen av isbrytarverksamheten ofta kräver snabba ingripanden från dag till dag och stundom från timme till timme. Det väsentliga är därför, att den omedelbara ledning, som isbrytardirektören har, kan utövas med tillräckligt kraft och snabbhet. Det kan förtjäna att nämnas att marinledningen ej haft någon erinran mot att isbrytarledningen överflyttas till sjöfartsverket. Departementschefen anser det sålunda klart att sjöfartsverket bör överta de funktioner, som nu åvilar kommerskollegium på detta område.

Utredningen har föreslagit att sjöfartsverket självt skall ta vård om den fartygsmateriel, som verket disponerar. Marinledningen och vissa andra remissinstanser har framfört den uppfattningen, att marinförvaltningen är bättre rustad att svara för isbrytarfartygens vård och underhåll. Marinförvaltningen har mångårig erfarenhet i dessa frågor och kan åta sig att handha dem med en mindre personalförstärkning än som skulle bli nödvändig för sjöfartsverkets del. Å andra sidan har några remissinstanser ifrågasatt, om icke sjöfartsverket skulle ta hand om vården av *hela* det statliga fartygsbeståndet hos civila myndigheter, alltså även de fartyg som disponeras av tullverket, väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, statens järnvägar och fiskeristyrelsen.

Enligt departementschefens mening kan det icke råda någon tvekan om att en myndighet av det föreslagna sjöfartsverkets karaktär i princip bör ta vård om all den fartygsmateriel verket disponerar. Verket har givetvis självt de bästa förutsättningarna att avgöra, vilka krav som bör ställas på fartygsbeståndet med hänsyn till dess användning för olika syften. Inom verket bör också finnas tillgång till nödig sakkunnskap på området. För huvuddelen av fartygsbeståndet torde några svårigheter att ombesörja denna uppgift icke vara att vänta. Vad särskilt gäller isbrytarfartygen bör man emellertid icke bortse från att marinförvaltningens farhågor kan ha visst fog för sig. Det är sålunda möjligt, att en viss personalförstärkning erfordras i sjöfartsverket, om vården av isbrytarmaterielen överförs dit från marinförvaltningen. Denna personalökning är svår att nu beräkna. Departementschefen anser därför lämpligt att marinförvaltningen under en övergångstid, förslagsvis till utgången av år 1957, behåller ansvaret för isbrytarmaterielen. Hithörande frågor bör givetvis handläggas i samråd med sjöfartsverket. Förslaget att under sjöfartsverket lägga vården av fartyg, som dis-

poneras av andra statliga myndigheter, är departementschefen icke beredd tillstyrka. Det kan möjligen bli anledning att framdeles återkomma till detta, om det vid närmare undersökning skulle visa sig, att en dylik förändring innebär påtagliga praktiska fördelar.

Vissa remissinstanser, särskilt kommerskollegium, har i samband med sin kritik av utredningens alternativ II framställt invändningar mot utredningens förslag att sammanföra fartygsinspektionen och skeppsmätningen. Frågan hur dessa båda uppgifter bör organiseras kan emellertid tas upp som ett fristående problem; därvid har det i och för sig ingen betydelse om uppgifterna ligger i kommerskollegium eller i ett sjöfartsverk. Spörsmålet kan alltså lösas alldeles oberoende av huvudfrågan om sjöfartsverkets omfattning. Departementschefen återkommer härtill i samband med redogörelsen för verkets organisation.

Länsstyrelsen i Norrbottens län har föreslagit att sjöåklagaren skulle överflyttas till riksåklagarämbetet eller till stadsfiskalsorganisationen i Stockholms stad. På grund av det inbördes sammanhanget mellan utredningar, där bl. a. sjötekniske konsulenten biträder, och åtalsfrågorna anser departementschefen icke tillräckliga skäl föreligga för en sådan överflyttning.

Åtskilliga remissinstanser har beträffande handläggningen av ekonomiska frågor framfört synpunkter, som i olika avseenden avviker från utredningens förslag. Sålunda har bl. a. hamnförbundet och teknologföreningen understrukit att det ej finns anledning att, såsom utredningen synes ha avsett, skärpa den statliga granskningen av hamnprojekt i sådana fall, där vederbörande kommun söker Kungl. Maj:ts tillstånd att uppta lån för finansiering av hamnbygge. Den kommunala självbestämmanderätten bör härvidlag icke beskäras. En skärpt statlig granskning av hamnlåneärenden anses både onödig och olämplig. — I anledning härav vill departementschefen framhålla, att det legat nära till hands för utredningen att i vissa fall beröra principerna för handläggning av olika grupper av ärenden; huvudintresset har emellertid självfallet varit att skapa en mer rationell organisation, som med större effektivitet kan ombesörja de uppgifter som föreligger. Enligt departementschefens mening kan det icke nu bli tal om att närmare gå in på utformningen av den politik, som från samhällets sida kan komma att föras i dessa frågor. Departementschefen förutsätter alltså, att behandlingen av hamnlåne- och hamnbidragsärenden vid tiden för sjöfartsverkets tillkomst skall ske efter i huvudsak samma materiella principer som nu. Departementschefen vill i detta sammanhang erinra om att utredning pågår rörande statens ekonomiska medverkan vid om- och utbyggnad av handelshamnar och farleder. När denna utredning slutförts torde det bli anledning återkomma.

Som förut antytts anser departementschefen angeläget att såväl den tekniska som den samhällsekonomiska och transportpolitiska bedömningen av hamn- och farledsfrågor koncentreras till ett verk. Härigenom vinnes bättre överblick och dessutom bör anläggningen av ärendena kunna ske snabbare.

Denna uppfattning delas av flera remissinstanser. Särskilt kraftigt har Föreningen för inre vattenvägar betonat vikten av att det föreslagna verket ej blott får resurser att bevaka den tekniska sidan av sjöfarts- och hamnproblemen utan även får svara för den allmänt transportpolitiska prövningen. Sålunda bör bl. a. ärenden rörande hamntaxor, hamnordningar, kanalreglementen o. d. handläggas av det nya verket. Departementschefen delar föreningens åsikt härutinnan.

I några remissyttranden har ifrågasatts om icke den samhällsekonomiska och näringspolitiska bedömningen av behovet av fiskehamnar bör flyttas från fiskeristyrelsen till kommerskollegium. Enligt departementschefens mening bör den tekniska och allmänt ekonomiska granskningen av fiskehamnsprojekt ske inom sjöfartsverket; den speciella bedömningen med hänsyn till fiskerinäringens behov bör emellertid ske hos fiskeristyrelsen. Departementschefen kan sålunda icke tillstyrka att fiskeristyrelsens medinflytande här skulle bortfalla.

Kommerskollegium har i sitt remissyttrande uttalat att utredningen icke helt kunnat råda bot på den rådande splittringen inom sjöfartsförvaltningen. Det finns sålunda flera av utredningen ej behandlade sjöfartsorgan. Härvid åsyftar kollegium bl. a. konsulatens och utrikesdepartementets verksamhet i sjöfartsfrågor, handelsflottans pensionsanstalt, sjömansförmedlingen och sjömansskolorna. I betänkandet saknas — erinrar kommerskollegium vidare — också antydning hur utredningen tänkt sig att den statliga handläggningen av frågor rörande sjöförsäkringsväsendet och skeppsklarerareinstitutionen skulle ske i fortsättningen.

I anledning härav vill departementschefen framhålla, att utrikesdepartementets uppgifter på sjöfartens område ej torde behöva rubbas genom att ett sjöfartsverk inrättas. Departementschefen förutsätter härvid, att det samarbete, som hittills ägt rum mellan utrikesdepartementet och kommerskollegium, kommer att fortgå när sjöfartsverket inträder i kommerskollegiets funktioner. — Handelsflottans pensionsanstalt omhänderhar självständigt det speciella pensioneringssystem, som gäller för sjöfolket. Det vore i och för sig icke otänkbart att lägga in denna uppgift under ett sjöfartsverk, men då den är av mycket speciell karaktär och synes väl kunna utföras av ett fristående organ, anser departementschefen sig icke nu böra påyrka någon ändring härvidlag. — Sjömansförmedlingen är f. n. inordnad under arbetsmarknadsstyrelsen och det finns enligt departementschefens uppfattning icke anledning att avskilja sjöfolkets arbetsmarknadsfrågor från övriga sådana ärenden. — Sjömansskolorna administreras av överstyrelsen för yrkesutbildning. Här är det otvivelaktigt önskvärt att ett nära samarbete kommer till stånd mellan överstyrelsen och den myndighet, som har huvudansvaret för sjöfartsfrågorna. Det kan också finnas skäl att överväga en organisationsändring men då överstyrelsen tills vidare torde ha bättre möjligheter ur pedagogiskt-administrativ synpunkt att svara för denna verksamhet, anser departementschefen sig icke f. n. böra framlägga något förslag om ändring. — Beträffande sjöförsäkringsväsendet utövas statlig till-

syn av försäkringsinspektionen; någon ändring härutinnan aktualiseras ej genom tillkomsten av ett sjöfartsverk. De sjöförsäkringsfrågor, varmed kommerskollegium tagit befattning, bör givetvis gå över till sjöfartsstyrelsen. Den auktorisation av skeppsklarerare, som nu meddelas av kommerskollegium, torde liksom övriga kollegium åvilande uppgifter med anknytning till sjöfartsnäringen böra överföras till det nya verket.

I detta sammanhang vill departementschefen vidare erinra, att kommerskollegium ombesörjer utarbetande av sjöfartsstatistik. I likhet med utredningen anser departementschefen övervägande skäl tala för att sjöfartsstatistiken ej utbrytes från den näringsstatistik, som kommerskollegium handhar.

Slutligen vill departementschefen uttala, att han icke f. n. ifrågasätter någon ändring i de åligganden på sjöfartsområdet, som handels- och industrikommissionen, valutakontoret och riksnämnden för ekonomisk försvarsberedskap nu utövar i direkt sammanhang med sina allmänna arbetsuppgifter.

Med stöd av vad nu anförts vill departementschefen föreslå, att till ett sjöfartsverk sammanföres samtliga de uppgifter som nu åvilar lotsverket och sjökarteverket, vidare väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, i vad avser hamn- och farledsfrågor, samt kommerskollegium, i vad gäller sjöfartsfrågor med undantag av sjöfartsstatistiken. En mera i detalj gående specifikation av verkets arbete lämnas i det följande.

I fråga om verkets namn anser departementschefen i likhet med utredningen att verket i sin helhet, d. v. s. inbegripet lokalstater, bör kallas sjöfartsverket, och att den centrala styrelsen skall kallas sjöfartsstyrelsen. Då till förberedelserna för att inrätta verket bör beräknas en tidrymd, som ej understiger ett halvt år, föreslår departementschefen, att verket träder i funktion den 1 januari 1956.

Vad angår den departementala handläggningen av sjöfartsfrågorna bör nämnas att för närvarande de ärenden, som väg- och vattenbyggnadsstyrelsen ombesörjer, handläggs i kommunikationsdepartementet; sjökarteverkets ärenden åter handläggs i försvarsdepartementet, medan lotsverkets och kommerskollegiets ärenden bereds i handelsdepartementet. I och med sjöfartsverkets tillkomst synes lämpligt, att det departement, som för närvarande svarar för huvuddelen av sjöfartsfrågorna, nämligen handelsdepartementet, övertar även de övriga till sjöfartsverket hänförliga ärendena. Därigenom synes inom Kungl. Maj:ts kansli en motsvarande rationalisering kunna åstadkommas som på ämbetsverksplanet avses med tillskapandet av sjöfartsverket.

Vad slutligen angår förläggnings- och lokalspörsmålen har utredningen förutsatt, att sjöfartsstyrelsen skall förläggas till Stockholm, och vidare framhållit som önskvärt att lokaler kan beredas inom en och samma fastighet eller i angränsande fastigheter. Vid remissbehandlingen har arbetsmarknadsstyrelsen uttalat, att lokaliseringsfrågan bör bli föremål för en förutsättningslös undersökning, varvid även andra lokaliseringsmög-

ligheter än Stockholm bör övervägas. Vidare har byggnadsstyrelsen föreslagit, att plats reserveras för sjöfartsstyrelsen i en av byggnadsstyrelsen tilltänkt ämbetsbyggnad vid Karlaplan i Stockholm. Om sjöfartsstyrelsen organiseras, innan denna byggnad uppföres, kan enligt byggnadsstyrelsen utrymme beredas för hela sjöfartsstyrelsen utom sjökartebyrån i de s. k. bankohusen vid Skeppsbron, där bland annat lotsstyrelsen f. n. har sina lokaler. Flera remissinstanser har understrukit vikten av att det nya verkets olika avdelningar kan samlas under ett tak.

I fråga om sjöfartsstyrelsens förläggning vill departementschefen i anslutning till arbetsmarknadsstyrelsens uttalande framhålla, att han anser skäl tala för att någon ort utanför Stockholm väljes. Departementschefen tänker härvid främst på önskvärdheten av att från huvudstaden avlasta sådan verksamhet, även inom den statliga sektorn, som utan alltför betydande olägenheter kan bedrivas på annat håll. I den offentliga debatten har vid olika tillfällen med rätta framhållits, att en alltför stark koncentration av offentliga förvaltningsorgan till huvudstaden icke bör främjas. Benägenheten att koncentrera huvudorganen för mångfaldiga verksamhetsarter till Stockholm är icke lycklig utan bör i möjligaste mån motverkas. Departementschefen vill också erinra om att statsmakterna under senare år i olika sammanhang sökt verka för att företag och institutioner inom den enskilda sektorn förlagts annorstädes än till Stockholm, där anhopningen redan skapat allvarliga problem. Motsvarande hänsyn gör sig uppenbarligen gällande i fråga om offentliga institutioner och det finns speciell anledning att beakta desamma när det gäller ett sjöfartsverk, som även i andra större kuststäder kan få en naturlig anknytning till sjöfartsnäringen. Att den kontakt, som sjöfartsstyrelsen bör hålla med andra centrala myndigheter — de militära likaväl som ekonomiska och sociala organ — försvåras genom en förläggning utanför huvudstaden, kan visserligen inte förnekas, men sådana olägenheter minskar dock i samma mån som olika kommunikationsmedel utvecklas. Departementschefen har påbörjat en utredning rörande möjligheterna att lägga verket på annan ort men ännu ej kommit till något resultat.

De preliminära undersökningarna har närmast gällt möjligheten att i olika större kuststäder erhålla en lämplig, centralt belägen tomt för styrelsens byggnad, vidare tomt och kaj för förråd och fartyg samt slutligen bostäder för tjänstemännen. Man torde icke kunna räkna med att på kortare tid än ca 4 år få byggnad och övriga anordningar i sådant skick att inflyttning kan ske. Departementschefen har härmed velat anmäla, att han överväger frågan och har för avsikt att till 1956 års riksdag återkomma till saken.

Man måste således under alla omständigheter räkna med att verket till en början förläggs till Stockholm. Även om möjligheter funnes att nu inrymma verket i provisoriska lokaler på annan ort, ter det sig av praktiska skäl ogörligt att organisera upp verket på annan plats än i Stockholm, där de myndigheter hör hemma, som helt eller delvis skall ingå i det nya verket. Byggnadsstyrelsen har uttalat att lokaler kan anskaffas i de s. k. bankohusen vid Skeppsbron och departementschefen har under hand inhämtat

från styrelsen att dessa utrymmen kan iordningställas i sådan tid, att huvuddelen av verket kan flytta in den 1 januari 1956. Departementschefen utgår sålunda från att nu angivna lokaler kommer att kunna disponeras av verket från och med dess tillkomst.

Sjöfartsstyrelsens organisation

Allmänt angående styrelsen och byråindelningen

Utredningen har föreslagit, att sjöfartsstyrelsen organiseras som ett kollegialt ämbetsverk med en generaldirektör i Cp 19 som chef. Vissa remissinstanser har uttalat, att i styrelsen lämpligen även bör ingå representanter för andra ämbetsverk samt för olika sjöfarts- och näringsintressen. Sistnämnda förslag anser departementschefen sig icke böra biträda, då departementschefen i likhet med utredningen förutsätter, att erforderliga kontakter med statliga och enskilda organ kan äga rum utan en dylik anordning. Av samma anledning kan departementschefen icke tillstyrka förslag från chefen för försvarsstaben om inrättande av ett rådgivande organ för behandling av sjökartefrågor. Däremot anser departementschefen önskvärt, att ledningen för verket förstärks med ytterligare en chefstjänsteman, som bör er hålla överdirektörs ställning (Cp 15). Departementschefen anser nämligen i likhet med några remissinstanser, att i ett verk med så mångskiftande och betydelsefulla uppgifter en biträdande chef bör finnas.

Vad angår byråindelningen har utredningen förordat, att ärendena i styrelsen vid alternativ I fördelas på 6 byråer, benämnda nautiska byrån, sjökartebyrån, fyr- och elektrobyrån, byggnadsbyrån, fartygsbyrån och administrativa byrån, samt enligt alternativ II på ytterligare 2 byråer, benämnda juridiska byrån och sociala byrån, jämte, i båda alternativen, ett försvarskontor. Då departementschefen redan i det föregående föreslagit en omfattning av styrelsen, som närmast ansluter sig till alternativ II, avser departementschefen att i fortsättningen ej närmare beröra utredningens organisationsförslag enligt alternativ I utan torde därvidlag få hänvisas till betänkandet.

Vid remissbehandlingen har olika jämkningar i byråindelningen påyrkats. För egen del avser departementschefen att, i anslutning till vad bland annat statskontoret och socialstyrelsen uttalat, föreslå, att de juridiska och sociala ärendena sammanförs till en byrå. Departementschefen återkommer senare till denna fråga. Departementschefen har tidigare förutsatt, att även de ekonomiska sjöfartsärendena skall överföras till sjöfartsstyrelsen. Då dessa betydelsefulla frågor icke gärna kan handläggas inom någon av de av utredningen föreslagna byråerna, bör enligt departementschefens mening för dessa ärenden upprättas en fristående sektion. I övrigt har departementschefen icke någon erinran mot utredningens förslag till byråindelning enligt alternativ II.

Av marinledningen upptagen fråga om försvarskontorets instruktionsmässiga ställning anser departementschefen sig icke nu böra ta ståndpunkt till. Frågan torde närmare få övervägas i samband med att Kungl. Maj:t framdeles utfärdar instruktion för sjöfartsverket.

I åtskilliga remissyttranden har förslag framlagts dels om att sjöfartsstyrelsen skall få ytterligare personal för olika uppgifter, dels att personalen erhåller ändrad löneställning. Departementschefen vill redan nu göra det allmänna uttalandet, att ett väsentligt motiv för den sammanslagning av olika statsorgan, som bildandet av ett sjöfartsverk innebär, är att med oförändrad eller om möjligt minskad personaluppsättning erhålla en mera rationell organisation och därmed bättre effekt i arbetet. Departementschefen kan därför icke annat än i rena undantagsfall, där speciella skäl kan åberopas, förorda inrättande av nya befattningar. Beträffande framställda yrkanden om ändrad löneställning vill departementschefen i huvudsaklig anslutning till vad lönenämnden anfört framhålla, att en mera ingående prövning av lönegradsplaceringen för de olika tjänsterna icke nu kan ske. Det torde icke låta sig göra att på förhand ange de exakta uppgifterna för varje enskild befattningshavare; detta skulle innebära, att man på papperet satte upp en organisation, där varje tjänstemans åligganden i detalj preciseras. I stället bör vid verkets tillkomst de nuvarande lönegradsplaceringarna i allmänhet bibehållas. Först sedan det i praktiken blivit klarlagt om anledning till ändrad löneställning föreligger bör dessa frågor tas upp till behandling. I avvaktan på en översyn av löneställningen torde frågor angående återbesättande av ledigblivna tjänster böra underkastas Kungl. Maj:ts prövning. Med nu angivna utgångspunkter har departementschefen i det följande ej anledning att annat än mera summariskt behandla spörsmål av nu antydd art.

Nautiska byrån

Utredningen. Den nautiska byrån bör organiseras på två sektioner, varjämte statens isbrytardirektör skall handha vissa arbetsuppgifter inom byrån.

I första hand bör byrån tillföras huvuddelen av de arbetsuppgifter, som nu åvilar lotsbyrån i lotsstyrelsen. Lotsbyråns befattning med personalärenden och fartygstekniska ärenden bör dock överflyttas till de särskilda byråer inom sjöfartsstyrelsen, som föreslås för dylika uppgifter.

Nautiska byrån bör också ombesörja utgivning av de nu genom sjökarteverkets försorg publicerade »Underrättelser för sjöfarande» och »Svensk lots». Här nämnda uppgifter och andra av liknande art bör handläggas å en särskild sektion inom byrån, förslagsvis benämnd nautiska sektionen.

På *nautiska sektionen* bör alltså ankomma ärenden, som avser:

1) allmänna sjövägar och deras försecnde med säkerhetsanordningar för sjöfarten;

- 2) prickrullor, dock ej avseende militär- och krigsleder;
- 3) sjötrafikens framkomlighet i samband med framdragnings av över- och undervattensledning samt byggande i vatten;
- 4) navigationsvarningar;
- 5) redigering och utgivning av publikationerna »Underrättelser för sjöfarande», »Svensk lots» och »Svensk fyrlista»;
- 6) lotsledsförteckning;
- 7) utbildningsföreskrifter för lotspersonalen;
- 8) sjöräddningsväsende;
- 9) arkivering av utländska sjökort och seglingsbeskrivningar;
- 10) frågor i allmänhet av nautisk beskaffenhet.

Den andra sektionen inom nautiska byrån avses skola bildas av sjökarteverkets jordmagnetiska avdelning. Denna sektion skall alltså handlägga ärenden angående jordmagnetisk forskning och kartläggning, svara för det jordmagnetiska observatoriet på Lovö samt handha kontrollväsendet för fartygslanternor och kompasser. Den föreslås skola benämnas *jordmagnetiska sektionen*.

Till nautiska byrån bör vidare från kommerskollegium överflyttas de ärenden, som avser isbrytarverksamheten och issignaltjänsten. Dessa ärenden skall handhavas av statens isbrytardirektör. Utredningen har föreslagit, att ansvaret för underhåll och vård av isbrytarmaterielen skall övergå från marinförvaltningen till sjöfartsstyrelsen. Sådana ärenden avses skola handläggas på sjöfartsstyrelsens fartygsbyrå. I övrigt innebär emellertid överflyttningen av isbrytarärendena från kommerskollegium till sjöfartsstyrelsen icke någon förändring i förhållande till marinen; bl. a. förutsättes isbrytardirektören sålunda alltjämt skola vara placerad i marinstaben. I isbrytarnämnden är enligt nuvarande bestämmelser chefen för kommerskollegiets sjöfartsbyrå ordförande; utredningen förordar, att ordförandeskapet vid överflyttningen av isbrytarärendena till sjöfartsstyrelsen uppdrages åt generaldirektören i styrelsen eller den han i sitt ställe förordnar. Det bör vidare i fortsättningen ankomma på sjöfartsstyrelsen i stället för kommerskollegium att föreslå ledamöter i nämnden. En representant för kommerskollegium bör dock alltjämt ingå i nämnden.

Antalet befattningshavare på nautiska byrån beräknas, såsom framgår av efterföljande sammanställning, till 14, utom isbrytardirektören med underställd personal.

Chefsbefattningen motsvaras i nuvarande organisation av befattningen som chef för lotsbyrån. För nautiska sektionens chef — vilken skall vara nautiskt utbildad — bör inrättas en befattning som byråinspektör i Ca 27 i stället för en nu i lotsstyrelsen inrättad förste byråsekreterartjänst i samma lönegrad, vilken tjänst i detta sammanhang bör utgå. Den befattningshavare vid sjökarteverket med nautisk utbildning, som ombesörjer redigeringen av publikationerna »Underrättelser för sjöfarande» och »Svensk lots», har tjänstebenämningen redaktör. Benämningen föreslås ändrad till

Befattning	Nuvarande personal		Föreslagen personal	
	Antal	Lönegrad	Antal	Lönegrad
NAUTISKA BYRÅN				
Sjöfartsråd (nu byråchef)	1	Ca 37	1	Ca 37
Summa	1		1	
<i>Nautiska sektionen</i>				
Byråinspektör	—	—	1	Ca 27
Förste byråsekreterare	1	Ca 27	—	—
Byråinspektör (nu redaktör).....	1	Ca 27	1	Ca 27
Byråassistent.....	1	Ce 25	1	Ce 25
Amanuens	1	bef.gång	1	bef.gång
Assistent.....	1	Ca 19	1	Ca 19
Kansliskrivare	1	Ca 15	1	Ca 15
Kontorsbiträde	1	bef.gång	1	bef.gång
Summa	7		7	
<i>Jordmagnetiska sektionen</i>				
Byrådirektör	1	Ca 33	1	Ca 33
Statshydrograf	1	Ca 27	1	Ca 27
Amanuens	1	bef.gång	1	bef.gång
Kontorist	1	Ce 13	1	Ce 13
Tekniskt biträde (för Lovöobservatoriet).....	1	Ce 11	1	Ce 11
Kontorsbiträde	1	bef.gång	1	bef.gång
Summa	6		6	
Summa totalt	14		14	

byråinspektör. Av de andra befattningarna på nautiska sektionen överflyttas amanuens- och assistenttjänsterna från lotsstyrelsen samt de övriga från sjökarteverket. Kostnaderna för avlöning till isbrytardirektören jämte viss biträdespersonal bestrides för närvarande från marinens avlöningsanslag medan kostnaderna för en tjänstgörande officer uppdelas mellan nämnda anslag och isbrytaranslaget under tionde huvudtiteln. Utredningen förutsätter ingen förändring härutinnan.

Departementschefen. Utredningens förslag i fråga om nautiska byråns arbetsuppgifter tillstyrkes av departementschefen.

Enligt den av utredningen föreslagna personalorganisationen skall en nu befintlig förste byråsekreterartjänst utbytas mot en byråinspektörstjänst i Ca 27. Förslaget biträdades av departementschefen med den ändringen att den nya tjänsten bör placeras i Ce 27. Vidare hör tjänstebenämningen å denna tjänst och den nuvarande redaktörstjänsten ändras till förste byråinspektör. Utredningens övriga förslag beträffande personalorganisationen å byrån föranleder ingen erinran från departementschefens sida.

Sjökartebyrån

Utredningen. Huvuddelen av sjökarteverkets nuvarande uppgifter, d. v. s. de göromål, som handlägges å verkets sjökortsavdelning och sjömättningsavdelning, bör sammanföras till en byrå, sjökartebyrån. Hit hör sålunda ärenden, som avser:

- 1) geodetiska mätningar och beräkningar;
- 2) fotogrammetriska arbeten;
- 3) vattenståndsbereäkningar;
- 4) planläggning och utförande av hydrografiska mätningar;
- 5) utförande av militärledsmätningar;
- 6) utarbetande av reproduktionskoncept till allmänna och militära sjökort;
- 7) upprättande av militära seglingsbeskrivningar;
- 8) reproduktion av allmänna och militära sjökort;
- 9) komplettering och revidering av allmänna och militära sjökort samt militära seglingsbeskrivningar;
- 10) lagerhållning av allmänna och militära sjökort samt militära seglingsbeskrivningar;
- 11) anskaffning, underhåll och vård av erforderliga instrument för geodetiska och hydrografiska mätningar;
- 12) arkivering av geodetiska, hydrografiska och fotogrammetriska handlingar och kartor ävensom tryckplåtar till allmänna sjökort;
- 13) arkivering av militära sjökort och seglingsbeskrivningar ävensom tryckplåtar till militära sjökort;
- 14) utbildning av mättningsförrättare;
- 15) samarbete med internationella hydrografiska byrån.

Det synes även lämpligt, att byrån svarar för sjöfartsstyrelsens bibliotek.

För att ernå en lämplig organisation och ledning av arbetet bör sjökartebyrån indelas i tre *sektioner*, nämligen *en hydrografisk, en kartografisk och en militärkartografisk*.

Av följande sammanställning framgår, att antalet befattningshavare förblir oförändrat 55. Lönegradsplaceringen föreslås även bli i huvudsak överensstämmande med den nuvarande. Befattningen som chef för den nuvarande sjökortsavdelningen är placerad i Ca 33; för chefen å kartografiska sektionen föreslås emellertid Ca 31.

Befattningshavare med lönegradsbeteckningen Ma tillhör marinen och skall avlönas från marinens anslag.

Departementschefen. Utredningens förslag i fråga om sjökartebyråns arbetsuppgifter, innebärande att huvuddelen av göromålen i det nuvarande sjökarteverket överföres till denna byrå, biträdades av departementschefen.

I den av utredningen föreslagna personalorganisationen synes vissa smärre ändringar böra vidtagas. Utredningen har föreslagit att för biträdesgöro-

Befattning	Nuvarande personal		Föreslagen personal	
	Antal	Lönegrad	Antal	Lönegrad
SJÖKARTEBYRÅN				
Överdirektör	1	Cp 15	—	—
Sjöfartsråd	—	—	1	Ca 37
Summa	1		1	
<i>Hydrografiska sektionen</i>				
Tjänstgörande officer (nu byrådirektör)	1	Ma 33 el. Ma 30	1	Ma 30
Statsgeodet	1	Ca 29	1	Ca 29
Tjänstgörande officer	1	Ma 27 + arv.	1	Ma 27 + arv.
Statshydrograf	1	Ca 27	1	Ca 27
Tjänstgörande officer	1	Ma 27 el. Ma 23/19	1	Ma 27 + arv. el. Ma 23/19 + arv
Tjänstgörande underofficer	1	Ma 19	1	Ma 19
Förste instrumentmakare	1	Ce 18	1	Ce 18
Förste arkivbiträde	1	Ce 17	1	Ce 17
Ritbiträde	1	Ca 13	1	Ca 13
Kanslibiträde (för gemensamma uppgifter inom byrån)	—	—	1	Ce 11
Summa	9		10	
<i>Kartografiska sektionen</i>				
Byrådirektör	1	Ca 33	1	Ca 31
Statshydrograf	1	Ca 27	—	—
Kartograf	2	Ca 23	2	Ca 23
Förste gravör	1	Ca 21	1	Ca 21
Kartograf	4	Ca 21	4	Ca 21
Gravör	4	Ca 19	4	Ca 19
, ...	4	Ce 19	4	Ce 19
Kartograf	1	Ca 19	1	Ca 19
, ...	5	Ce 19	5	Ce 19
Laborant	1	Ca 19	1	Ca 19
Tryckeriförman	1	Ca 19	1	Ca 19
Förste ritbiträde	1	Ca 15	1	Ca 15
, laboratoriebiträde	1	Ce 15	1	Ce 15
Koppartryckare	1	Ca 14	1	Ca 14
, ...	2	Ce 14	2	Ce 14
Hantverkare	1	Ce 12	1	Ce 12
Ritbiträde	1	Ca 11	1	Ca 11
, ...	2	Ce 11	2	Ce 11
Tryckeribiträde	1	Ce 8	1	Ce 8
Lagerbiträde	3	arv.	3	arv.
Summa	38		37	
<i>Militärkartografiska sektionen</i>				
Militärhydrograf	1	Ca 27	1	Ca 27
Marinassistent	1	Ma 27 + arv.	1	Ma 27 + arv.
Kartograf	1	Ca 23	1	Ca 23
Gravör	1	Ca 19	1	Ca 19
Kartograf	1	Ca 19	1	Ca 19
, ...	1	Ce 19	1	Ce 19
Ritbiträde	1	Ce 11	1	Ce 11
Summa	7		7	
Summa totalt	55		55	

mål å byrån inrättas en kanslibiträdestjänst i Ce 11 med placering å hydrografiska sektionen. Motsvarande göromål handhaves nu av en kontorist i Ca 13, vilken av utredningen placerats å administrativa byrån. Ifrågavarande befattningshavare synes lämpligen böra överföras till sjökartebyrån och kanslibiträdestjänsten utgå. I anslutning till de principiella synpunkter departementschefen förut anfört rörande lönegradsplaceringen torde en tjänstgörande officer å hydrografiska sektionen även i fortsättningen böra vara placerad i Ma 30 eller alternativt Ma 33. Likaledes bör byrådirektören å kartografiska sektionen liksom nu vara placerad i Ca 33. Å kartografiska sektionen bör vidare med hänsyn till befattningshavarnas arbetsuppgifter benämningen för två gravörtjänster i Ce 19 ändras till kartlitografjänster. Med anslutning till marinledningens förslag förordar departementschefen att marinassistenten å militärkartografiska sektionen överflyttas till försvarskontoret. Utredningens förslag att en tjänstgörande officer utöver nuvarande löneförmåner skall tillerkännas arvode kan departementschefen ej biträda. I övrigt godtager departementschefen utredningens förslag till personalorganisation för sjökartebyrån.

Fyr- och elektrobyrån

Utredningen. Denna byrå avses skola bildas av fyringenjörkontorets i lotsstyrelsen avdelning för fyr- och elektrotekniska ärenden. Kontorets nuvarande uppgifter beträffande vatten- och husbyggnadsärenden bör överflyttas till den föreslagna byggnadsbyrån, varjämte ledningen av det kontoret underställda lotsverkets huvudförråd bör handhavas av fartygsbyrån. På byrån bör i huvudsak ankomma ärenden, som avser:

- 1) fyr-, mistsignal-, radio och radaranordningar ävensom trafiksignalanläggningar för sjöfarten;
- 2) teletekniska apparater och anläggningar i övrigt;
- 3) elektrisk kraftförsörjning för sjöfartsverkets anläggningar ävensom elektriska kraft-, belysnings- och värmeinstallationer;
- 4) beskrivningar och instruktioner för skötsel och vård av sådan teknisk materiel, som omfattas av byråns verksamhet;
- 5) utbildningsföreskrifter för fyrpersonalen;
- 6) frågor i allmänhet av fyrteknisk och elektroteknisk beskaffenhet.

Byråns arbetsuppgifter kan väntas tillväxa efterhand som användningen av radionavigatoriska hjälpmedel ombord utvecklas samt radiofyrar och motsvarande anordningar för radar m. m. därigenom påfordras i ökad grad. För att rätt kunna förutse sjöfartens behov av säkerhetsanordningar på detta område måste byrån i sin verksamhet ha ett starkt inslag av framtidsplanläggning, vilket bland annat innebär, att byrån noggrant måste följa den tekniska utvecklingen på området även inom främmande länders fyrväsen med särskilt aktgivande på de senaste rönen. Byråns arbete är därför i hög grad betingat av utvecklingen i nämnda hänseenden.

Befattning	Nuvarande personal		Föreslagen personal	
	Antal	Lönegrad	Antal	Lönegrad
FYR- OCH ELEKTROBYRÅN				
Sjöfartsråd (nu överfyringenjör)	1	Cp 13	1	Cp 13
Summa	1		1	
<i>Fyr- och kraftsektionen</i>				
Byrådirektör	—	—	1	Ce 31
Byråingenjör	1	Ce 25	1	Ce 25
Ingenjör	1	Ca 23	1	Ca 23
»	1	arv.	1	Ce 23
Assistent	1	Ca 19	1	Ca 21
Elektrotekniker	1	Cg 16	1	Ce 17
Kanslibitråde	1	Cg 11	1	Ce 11
Summa	6		7	
<i>Telesektionen</i>				
Byrådirektör (nu förste fyringenjör)	1	Ca 31	1	Ca 31
Byråingenjör (nu fyringenjör)	1	Ca 27	1	Ca 27
Ingenjör (deltidsanställd)	1	arv.	—	—
»	1	Cg 23	1	Ce 23
Assistent (nu instrumentuppbördsman)	1	Ce 19	1	Ce 19
Radioverkmästare	1	Cg 19	1	Ce 19
Radiotekniker	1	Cg 18	1	Ce 19
Radiomontör	1	Ce 15	1	Ce 15
Summa	8		7	
Summa totalt	15		15	

Byrån bör organiseras på två sektioner, *en fyr- och kraftsektion* och *en telesektion*, enligt ovanstående sammanställning.

Av den nuvarande personalen tjänstgör samtliga i lotsstyrelsen utom ingenjörerna, assistenten och radiomontören på telesektionen, vilka tillhör sjökarteverket. Befattningen som chef för telesektionen motsvaras i nuvarande organisation av tjänsten som förste fyringenjör i Ca 31. Chefen för fyr- och kraftsektionen måste vara högt kvalificerad. Med hänsyn härtill föreslås, att på denna sektion inrättas en byrådirektörstjänst i Ce 31. Från sakanslag avlönas de tjänster, vilka i sammanställningens uppgifter för nuvarande organisation angivits med lönegradsbeteckningen Cg eller som arvodist; medel för dessa tjänster bör i fortsättningen anvisas under sjöfartsstyrelsens avlöningsanslag. I samband härmed bör tjänsterna erhålla extra ordinarie ställning i närmast motsvarande lönegrad. En assistenttjänst på fyr- och kraftsektionen bör uppflyttas från Ca 19 till Ca 21.

Departementschefen. De av utredningen föreslagna arbetsuppgifterna för fyr- och elektrobyrån föranleder icke någon erinran från departementschefens sida.

Sjöfartsrådet bör placeras i lönegraden Cs 13. Med hänsyn till arten och omfattningen av fyr- och kraftsektionens arbetsuppgifter synes erforderligt

att såsom utredningen föreslagit sektionen tillföres en kvalificerad tekniker. För ändamålet bör inrättas en byrådirektörstjänst med placering i Ca 31, motsvarande en nu befintlig tjänst som förste fyringenjör i lotsstyrelsen. I enlighet med tidigare anförda principiella skäl anser departementschefen sig icke kunna förorda en uppflyttning av assistentbefattningen från Ca 19 till Ca 21. I fråga om personalen å fyr- och kraftsektionen förordar departementschefen vidare att den nu arvodesanställda ingenjören kvarstår i arvodesbefattningen och att elektroteknikern, som f. n. är placerad i Cg 17, bibehålles å extra stat. Förslaget att ett extra kanslibitråde erhåller extra ordinarie anställning biträder departementschefen.

Vad gäller befattningen som chef för telesektionen kan departementschefen för närvarande ej tillstyrka högre placering än Ce 29. Tjänsten bör erhålla benämningen förste byråingenjör. Departementschefen förordar att ingenjören i Cg 23 överföres till extra ordinarie stat. Utredningens förslag om överföring till extra ordinarie stat av en radioverkmästare och en radiotekniker, vilka båda har en förhållandevis lång tjänstgöring i lotsstyrelsen, föranleder icke heller någon erinran från departementschefens sida; dock bör den senare befattningshavaren vara placerad i 18 lönegraden liksom nu.

Byggnadsbyrån

Utredningen. Utredningen har föreslagit, att den tekniska granskningen av byggnadsobjekt på hamn- och farledsområdet samt handhavandet av den statliga byggnadsverksamheten på detta område skall överflyttas från väg- och vattenbyggnadsverket till sjöfartsstyrelsen. Dessa ärenden bör handläggas på en särskild byggnadsbyrå. Till denna byrå bör även föras de byggnadsärenden avseende lotsverkets fasta anläggningar, som nu ankommer på lotsstyrelsens fyringenjörkontor.

På sjöfartsstyrelsens byggnadsbyrå bör alltså handläggas ärenden som avser:

- 1) utredningar rörande samt upprättande respektive granskning av arbetsplaner för hamnar, farleder samt fyr- och husbyggnader;
- 2) statsbidrag till hamnar och farleder;
- 3) byggande av statliga och statsunderstödda fiskehamnar, statsunderstödda mindre hamnar och farleder, statliga farleder, hamnar vid lots- och fyrplatser, fyrar och fasta sjömärken ävensom hus för sjöfartsverkets behov;
- 4) byggande enligt Kungl. Maj:ts medgivande av hamnar och farleder m. m. för statliga och kommunala myndigheter ävensom enskilda;
- 5) kontroll av hamn- och farledsbyggnader, som utföres med statsbidrag;
- 6) underhåll av statens fiskehamnar och under sjöfartsstyrelsens förvaltning stående farleder, hamnar vid lots- och fyrplatser, fyrbyggnader, fasta sjömärken, hus m. m.;

7) drift av statens fiskehamnar och under sjöfartsstyrelsens förvaltning stående farleder;

8) kontroll av underhåll och drift av hamnar och farleder, utförda med statsbidrag.

Inom väg- och vattenbyggnadsverket finnes en lokal organisation för hamn- och farledsbyggande, nämligen de tre hamnavdelningarna i Stockholm, Karlskrona och Göteborg. Inom lotsstyrelsen finnes däremot icke någon motsvarighet till dessa lokala byggnadsorgan; ledningen av byggnadsarbetena sker här centralt. Utredningen har vid prövning av denna fråga kommit till den uppfattningen, att ett sammanförande till en central myndighet av alla hithörande utrednings- och byggnadsfrågor är mest ändamålsenligt. Den centrala myndigheten — sjöfartsstyrelsen — har då möjlighet att effektivt utnyttja personalen på byggnadsbyrån för de byggnadsprojekt, som vid olika tidpunkter är aktuella. Styrelsen bör även ha möjlighet att organisera tillfälliga lokala kontor på byggnadsorten, där så med hänsyn till arbetenas omfattning synes erforderligt. En central organisation gör betydande personalinskränkningar möjliga.

För handhavande av här angivna uppgifter bör byrån organiseras på *en utredningssektion* och *en byggnadssektion* enligt efterföljande sammanställning.

Av den nuvarande personalen tjänstgör inom lotsstyrelsen förste fyringenjören i Ca 31, fyringenjören i Ca 27, två ingenjörer i Ce 23, verkmästarna samt tre ritare (en i Ca, två i Cg 19); övriga befattningshavare tjänstgör inom väg- och vattenbyggnadsstyrelsen eller förutnämnda hamnavdelningar.

Befattningen som sjöfartsråd motsvaras i nuvarande organisation av byråchefstjänsten på väg- och vattenbyggnadsstyrelsens hamnbyrå.

Med hänsyn till arbetsuppgifternas art och rådande löneläge för teknisk personal anser utredningen, att för befattningarna som sektionschefer bör nyinrättas två byrådirektörstjänster i Ca 33. I nuvarande organisation finnes fem tjänster i 31 lönegraden, varav en benämnd förste fyringenjör och de övriga vägingenjör. Ehuru sammanslagningen av lotsstyrelsens samt väg- och vattenbyggnadsverkets organ för hithörande uppgifter innebär en rationalisering, har utredningen icke ansett sig kunna förorda en beskärning av antalet 31-gradstjänster. För att byråns arbete skall kunna bedrivas effektivt är tillgång på kvalificerade, självständigt arbetande tekniker en nödvändig förutsättning. Däremot synes det vid en sammanslagning och ett slopande av de lokala organen — bl. a. med hänsyn till det arbete, som utan särskild personalförstärkning kan utföras inom sjöfartsstyrelsens övriga byråer — möjligt att i betydande utsträckning reducera ingenjörspersonalen i lägre lönegrader. Utredningen har härvid förutsatt, att personalens indelning på sektioner icke skall utgöra hinder för att befattningshavarna smidigt utnyttjas för arbetsuppgifter inom byråns hela verksamhetsområde. Vid bifall till den föreslagna organisationen av byrån ernås sålunda en avsevärd minskning av lönekostnaderna. Antalet befattningar på byggnads-

Befattning	Nuvarande personal		Föreslagen personal	
	Antal	Lönegrad	Antal	Lönegrad
BYGGNADSBYRÅN				
Sjöfartsråd (nu byråchef)	1	Cp 13	1	Cp 13
Summa	1		1	
<i>Utredningssektionen</i>				
Byrådirektör	—	—	1	Ca 33
, (nu förste fyringenjör)	1	Ca 31	3	Ca 31
Förste byråingenjör	1	Ca 29	1	Ca 29
, ...	2	Ce 29	—	—
Byråingenjör	2	Ce 27	2	Ce 27
, ...	1	Ca 25	1	Ca 25
, ...	4	Ce 25	1	Ce 25
Ingenjör	1	Ce 23	2	Ce 23
Ritare	2	Ce 19	2	Ce 19
Kanslibitråde	1	Ca 11	1	Ca 11
Kontorsbiträde	3	bef.gång	2	bef.gång
Summa	18		16	
<i>Byggnadssektionen</i>				
Byrådirektör	—	—	1	Ca 33
, (nu väging. vid hamnavdelningarna)	3	Ca 31	2	Ca 31
Vägingenjör	1	Ce 31	—	—
Förste byråingenjör	1	Ce 29	2	Ce 29
Fyringenjör	1	Ca 27	—	—
Byråingenjör	3	Ce 27	2	Ce 27
, ...	4	Ce 25	2	Ce 25
, ...	1	Cg 25	—	—
Ingenjör	1	Ce 23	2	Ce 23
, ...	5	Ce 21	—	—
, ...	1	Cg 21	—	—
Verkmästare	1	Ce 21	2	Ce 21
, ...	1	Cg 21	—	—
Ritare	1	Ca 19	1	Ca 19
, ...	2	Cg 19	1	Ce 19
Tekniker	2	Ce 17	—	—
Kontorsbiträde	4	bef.gång	2	bef.gång
Summa	32		17	
Summa totalt	51		34	

byrån beräknas sålunda nedgå med 17 i förhållande till nuvarande organisation. Förslaget innebär i fråga om väg- och vattenbyggnadsverket, att hamnbyrån upphör, att antalet tjänster minskas på konstruktionsbyrån med fem (1 Ce 29, 3 Ce 25, 1 Ce 19) samt på byggnads- och underhållsbyrån med två (1 Ce 27, 1 kontorsbiträde) samt att de tre lokala hamnavdelningarna jämte vissa kontorsbiträdesbefattningar avvecklas.

Antalet kontorsbiträdesbefattningar, varmed de tre av organisationsändringen berörda vägförvaltningarna enligt förslaget minskas, utgör fyra.

Utredningen förutsätter, att samtidigt med ovan angivna organisationsändring till sjöfartsstyrelsen överflyttas för hamnbyggnadsverksamheten erforderligt antal arbetsledare ävensom de maskinister och andra maskinskötare, som nu är avdelade för driften av mudderverk och annan flytande materiel.

Även kollektivavtalsanställda arbetare, vilka är att anse såsom stadigvarande knutna till hamnbyggnadsverksamheten, bör övergå i sjöfartsverkets tjänst. Den nu nämnda personalen bör i fortsättningen liksom hittills avlönas från sakanslag och har därför icke redovisats i personalsammanställningen för byrån.

Departementschefen. Utredningens förslag innebär, att såväl väg- och vattenbyggnadsverkets som lotsstyrelsens byggnadsverksamhet samt därtill knutna utrednings- och konstruktionsuppgifter skall skötas av byggnadsbyrån. Utredningens förslag i detta hänseende tillstyrkes av departementschefen.

Utredningens förslag innebär vidare att de nuvarande hamnavdelningarna i Stockholm, Karlskrona och Göteborg slopas. Detta har av en del remissinstanser ansetts vara förenat med nackdelar. Sålunda har det framhållits att tjänstemännen vid en centraliserad organisation ej kan väntas besitta samma lokalkännedom som befattningshavarna i lokalavdelningen. Vidare medför centraliseringen ökat behov av resor. Försvarsberedskapsskäl anses också tala för en lokal eller decentraliserad organisation. Länsstyrelserna i Blekinge län och Göteborgs och Bohus län har tillagt, att det är av värde för länsstyrelsen att ha tillgång till en hamnavdelning i länet.

I remissyttrandena har vidare uttryckts farhågor för att den personal, som tilldelats byrån, är otillräcklig i förhållande till arbetsuppgifterna samt att svårigheter kommer att uppstå, då det gäller rekryteringen av ingenjörspersonal.

I anledning av de kritiska synpunkter som anförts vill departementschefen först framhålla att den nuvarande organisationen av hamnbyggnadsfrågor inom väg- och vattenbyggnadsstyrelsen innebär en uppdelning av frågorna dels inom styrelsen på ett flertal byråer, dels inom verket på den centrala styrelsen och på fasta lokalavdelningar. Utredningens förslag innebär en koncentration av dessa frågor till en starkare central arbetsenhet, vilket torde främja möjligheten att få till stånd en översiktlig arbetsplanering och arbetsledning.

Vad angår sloandet av hamnavdelningarna vill departementschefen framhålla att skillnaden mellan nuvarande förhållanden och den av utredningen rekommenderade ordningen ej torde vara så betydande som vissa remissinstanser velat göra gällande. Utredningen förutsätter nämligen att, samtidigt som de fasta hamnavdelningarna slopas, lokala arbetskontor upprättas i mån av behov. Detta synes enligt departementschefens uppfattning innebära en smidigare organisation än en fast distriktsorganisation, som lätt kan bli överdimensionerad i förhållande till de tid efter annan växlande arbetsuppgifterna inom distrikten. I sådant fall försvåras möjligheterna att effektivt utnyttja den befintliga personalen. Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen har avstyrkt indragning av hamnavdelningarna, men samtidigt uttalat att frågan, huruvida de bör ligga kvar på nuvarande orter och om de bör ändras till antal, bör bli beroende på arbetsuppgifternas omfattning och förläggning.

Sistnämnda uttalande ansluter sig såvitt departementschefen kan finna helt till den av departementschefen förordade ordningen med lokala arbetskontor. Den skillnad i ståndpunkter, som här kan föreligga, synes sålunda inskränka sig till frågan huruvida lokalorganen skall vara mer eller mindre rörliga. Som redan angivits anser departementschefen övervägande skäl tala för ett system, som innebär att styrelsen utan större omgång skall kunna ompröva och förändra den lokala organisationen i samma mån som byggnadsarbetenas omfattning växlar på olika platser. Det bör i detta sammanhang nämnas att de nuvarande hamnavdelningarna i Stockholm och Karlskrona i betydande utsträckning kommit att syssla med andra arbeten än hamnbyggnadsfrågor, bl. a. med brobyggnader. Det finns sålunda anledning utgå från att de lokala arbetskontor, som i fortsättningen kan erfordras för hamnärennen, kan bli mindre omfattande än de befintliga hamnavdelningarna.

Den av utredningen föreslagna byråorganisationen innebär å ena sidan en förstärkning beträffande de högsta tjänsterna, vilkas innehavare skall svara för de kvalitativt mest krävande uppgifterna, och å andra sidan en viss minskning av lägre personal. Detta är en förskjutning, som torde vara ägnad att medföra en kraftigare och mera kvalificerad ledning av verksamheten, samtidigt som betydande personalbesparingar uppkommer. Vidare ernås en förbättring av befordringsmöjligheterna för ingenjörspersonalen, vilket bör påverka rekryteringen av sådan personal i förmånlig riktning.

I anledning av de farhågor, som framförts i vissa yttranden, för att personalen skulle bli otillräcklig vill departementschefen framhålla att byggnadsbyrån ej dimensionerats för en utvidgad byggnadsverksamhet utan endast för samma byggnadsvolym, som kommit till utförande under senare år. Departementschefen vill erinra om att utredning för närvarande pågår angående statens ekonomiska medverkan vid om- och utbyggnad av handelshamnar och farleder. Det är därför angeläget att nu ej överdimensionera den med denna verksamhet sysselsatta personalen. Såvitt departementschefen kunnat finna får den organisation, som utredningen föreslagit, anses vara väl avpassad med hänsyn till vad som nu kan förutses i fråga om byggnadsuppgifternas omfattning. I händelse av en framtida mera avsevärd utvidgning av byggnadsverksamheten måste man givetvis räkna med ökat personalbehov.

Vad angår detaljerna i fråga om personaluppsättningen på byggnadsbyrån godtager departementschefen utredningens förslag i vad avser löneställningen för de tre ledande befattningshavarna, d. v. s. sjöfartsrådet och de båda sektionscheferna. Vad angår anställningsformen bör emellertid sjöfartsrådetstjänsten placeras i Cs 13 och tjänsten som chef för utredningssektionen i Ce 33. I fråga om övriga befattningar på byrån kan departementschefen i enlighet med tidigare åberopade principiella skäl ej tillstyrka lönegradsuppflyttningar i den utsträckning utredningen föreslagit. Sålunda bör på utredningssektionen närmast sektionschefen uppföras en byrådirektör i Ca 31, en förste byrådirektör i Ca 29 och två förste byråingenjörer i Ce 29, vil-

ket svarar mot nu befintliga tjänster. Vidare bör i stället för två av utredningen föreslagna ingenjörsbefattningar i Ce 23 upptagas en tjänst i Ce 23 och en i Ce 21. På byggnadssektionen bör uppföras en befattning som förste byråingenjör i Ce 29 och tre tjänster som byråingenjör i Ce 27. Av de föreslagna två tjänsterna som ingenjör i Ce 23 bör en placeras i Ce 23 och en i Ce 21. Slutligen bör den ena av de föreslagna två verkmästartjänsterna i Ce 21 placeras i Cg 21. Beträffande den av utredningen i Ce 19 föreslagna ritartjänsten bör vid inplacering i lönegrad den hos kommunikationsverken tillämpade befordringsgången för lägre ingenjörspersonal komma i fråga. I övrigt biträder departementschefen utredningens förslag.

Fartygsbyrån

Utredningen. Sjöfartsverket självt bör anskaffa och underhålla för verksamheten erforderliga fartyg. Sådana fartygsförvaltningsuppgifter ankommer för närvarande förutom på lotsbyrån inom lotsstyrelsen samt sjökarteverkets tekniska avdelning även på marinförvaltningen i fråga om isbrytarfartygen samt väg- och vattenbyggnadsstyrelsen vad beträffar ett antal båtar, pråmar och mudderverk. För bland annat nu angivna ändamål bör inrättas en fartygsbyrå; det bör emellertid i detta sammanhang erinras om att större nybyggnadsprojekteringar och konstruktionsarbeten avses skola överlämnas till marinförvaltningen, skeppsvarv eller konsulterande fartygsingenjörer.

Utredningen har på anförda skäl förordat, att fartygsinspektionsbyrån och sjöfartsbyråns skeppsmätningssektion skall överflyttas från kommerskollegium till en och samma enhet inom sjöfartsstyrelsen enligt alternativ II. Förslaget innebär därjämte, att fartygsinspektionens och skeppsmätningväsendets lokala organ skall sammanslås. Utredningen har föreslagit, att fartygsinspektionens och skeppsmätningväsendets arbetsuppgifter vid alternativ II skall inordnas under fartygsbyrån.

På byrån bör ankomma följande ärenden:

- 1) tillsyn å fartyg enligt lagen härom;
- 2) utfärdandet av föreskrifter rörande sjöfartssäkerheten;
- 3) upplysningsverksamhet rörande tillämpningen av gällande föreskrifter om sjöfartssäkerheten;
- 4) bemanning av fartyg enligt tillsynslagen;
- 5) bostäder för ombordanställda;
- 6) omhändertagande av skeppsmätningväsendet;
- 7) projektering, anskaffning, reparation och underhåll av tjänstefartyg för lotsdistrikten, sjömättnings- och isbrytarfartyg, fyrskepp och andra fartyg ävensom mudderverk, pråmar, kuttrar och båtar, allt med utrustning och inventarier;
- 8) anskaffning och underhåll av arbetsmaskiner och bojmateriel;
- 9) anskaffning och lagerhållning av förbrukningsartiklar.

Samarbete bör äga rum med socialbyrån i frågor av sjöfartssocial natur.

Då det kan förutsättas, att fartygsinspektionspersonalen efter en överflyttning till sjöfartsverket lättare kan tagas i anspråk för inspektion och besiktning m. m. av verkets fartygsbestånd, är det möjligt att i förhållande till alternativ I reducera den personal, som sysslar med förvaltningen av sjöfartsverkets eget fartygsbestånd och verkets flytande materiel i övrigt. Utredningen vill särskilt framhålla, att man vid alternativ I måste ha två tjänster i byråchefegrad — en i kommerskollegium och en i sjöfartsstyrelsen — för de arbetsuppgifter, som vid alternativ II föreslås skola sammanföras till fartygsbyrån. Vid alternativ II torde vidare en byråingenjörsbefattning i Ce 25 kunna inbesparas. Personalen på byrån framgår av efterföljande sammanställning.

Av den närmast under sjöfartsrådet angivna nuvarande personalen tillhör byrådirektören i Ca 31 (nu förste fyringenjör), byråingenjören och ingenjören lotsstyrelsen, medan assistenten och en kontorist tjänstgör i sjökarteverket. Övriga befattningar är inrättade i kommerskollegium. Under huvud-

Befattning	Nuvarande personal		Föreslagen personal	
	Antal	Lönegrad	Antal	Lönegrad
FARTYGSBYRÅN				
Sjöfartsråd (nu kommerseråd).....	1	Ca 37	1	Cp 13
Överinspektör (för skeppsmätningärenden).....	1	Ca 33	1	Ca 33
Byrådirektör.....	—	—	1	Ce 33
, (nu förste fyringenjör).....	1	Ca 31	1	Ca 31
Förste byråinspektör.....	1	Ca 29	1	Ca 29
Förste byråsekreterare.....	1	Ca 29	1	Ca 29
Förste byråinspektör.....	1	Ca 27	1	Ca 27
Förste skeppsmätningkontrollör.....	1	Ce 27	1	Ce 27
Byråingenjör.....	1	Cg 27	1	Ce 27
Byråinspektör.....	2	Ce 25	2	Ce 25
Skeppsmätningkontrollör.....	1	Ce 25	—	—
Ingenjör.....	1	Ca 23	1	Ca 23
Assistent (nu materialförvaltare).....	1	Ca 21	1	Ca 21
Kansliskrivare.....	—	—	1	Ca 15
Kontorist.....	3	Ca 13	2	Ca 13
Kanslibitråde.....	1	Ca 11	1	Ca 11
Kontorsbiträde.....	6	bef.gång	6	bef.gång
Summa	23		23	
<i>Huvudförrådet</i>				
Byråingenjör (nu ingenjör).....	1	Ca 25	1	Ca 27
Förvaltare.....	1	Ca 23	1	Ca 23
Maskinmästare.....	1	Ce 21	1	Ce 21
Verkmästare.....	1	Ce 21	1	Ce 21
Förrådsmästare.....	1	Ce 17	1	Ce 17
Maskinist.....	2	Ce 16	2	Ce 16
Kansliskrivare.....	1	Ce 15	1	Ce 15
Hantverksförmän (varav en nu båtsman).....	2	Ce 14	2	Ce 14
Maskinist.....	1	Ce 14	1	Ce 14
Hantverkare.....	2	Ce 12	2	Ce 12
Summa	13		13	
Summa totalt	36		36	

förrådet har i nuvarande organisation redovisats från lotsstyrelsen förvaltaren, verkmästaren, förrådsmästaren och kansliskrivaren. Av de övriga befattningarna, vilka finns vid sjökarteverket, avlönas flertalet från sjökarteverkets anslag till mätnings- och rekognosceringsverksamhet. Kostnaderna för motsvarande befattningar i den nya organisationen bör bestridas från sjöfartsstyrelsens avlöningsanslag. I sammanställningen har icke upptagits ett 10-tal arbetare vid lotsverkets huvudförråd med anställning enligt kollektivavtal; avlöningen till dessa torde även i fortsättningen böra bestridas från sakanslag. Med hänsyn till huvudförrådets och verkstadens omfattning, vilken efter omorganisationen även torde bli väsentligt ökad, bör den byråingenjör, som avses förestå förrådet, uppflyttas från Ca 25 till Ca 27.

Vid alternativ II motsvaras befattningen som sjöfartsråd av tjänsten såsom chef för kommerskollegiets fartygsinspektionsbyrå. Enligt alternativ I förutsättes sjöfartsrådet i huvudsak komma att syssla med fartygsförvaltningsfrågor. Vid alternativ II måste sjöfartsrådet emellertid också taga befattning med ett flertal andra ärenden, som angår fartygsinspektionen och skeppsmätningen, samt därutöver uppgifter av samordnande art. Då sjöfartsrådet sålunda icke kan följa fartygsinspektionsärendena i samma utsträckning, som chefen för fartygsinspektionsbyrån inom kommerskollegium med den mindre och helt på fartygsinspektionsärenden inriktade byråorganisationen nu kan göra, uppkommer fråga, huruvida icke en förstärkning för detta ändamål erfordras. Utredningen vill i detta sammanhang erinra om att kommerskollegium i sina riksdagspetita upprepade gånger framfört krav om förstärkning av fartygsinspektionsbyrån med en befattning såsom byrådirektör i lönegrad Ca 31. Kollegium har sålunda ansett behov av förstärkning föreligga redan vid nu gällande organisation. Härutinnan må erinras om att statsmakterna även vid 1954 års riksdag ansett sig böra avslå framställningen. Utredningen vill för sin del framhålla, att till följd av i det föregående förordade organisatoriska förändringar, varvid fartygsinspektionen utnyttjas för andra uppgifter inom det nya verkets ram, och med hänsyn till den motivering, som tidigare anförts, behovet av en byrådirektörstjänst i allt fall inom sjöfartsverket kommer att bli starkt framträdande. På grund av de mera krävande uppgifter, som inom den nya fartygsbyrå kommer att åvila befattningshavaren och för att samtidigt i fråga om löneställningen nå paritet med fartygsinspektionens distriktschefer, bör befattningen hänföras till 33 lönegraden.

I sammanställningen har såsom nuvarande skeppsmätningpersonal angivits de befattningar, som enligt statsmakternas beslut finns från och med den 1 januari 1955. Den av utredningen föreslagna organisationen företer, vad byråorganisationen angår, endast den skillnaden, att en befattning som skeppsmätningkontrollör i Ce 25 indragits.

Departementschefen. Fartygsbyråns huvuduppgifter skall enligt utredningen gälla handhavandet av fartygsinspektion och skeppsmätning samt underhåll och vård av sjöfartsverkets egen fartygsmateriel. Frågor angående anskaffning av fartyg ävensom viss förrådshållning för sjöfartsverkets behov avses också höra till fartygsbyråns uppgifter.

Utredningens förslag att anknyta skeppsmätningsorganisationen till fartygsinspektionens såväl central- som lokalorganisation har mött delade meningar bland remissinstanserna. Sålunda anser kommerskollegium att en sammanslagning ej bör äga rum med hänsyn till att risk enligt kollegiets mening finns för att skeppsmätningsärendena kan bli försenade och rederinäringen därigenom orsakas ekonomiska förluster. Även Sveriges redareförening och Stockholms rederiförening är av den meningen att en sådan samordning ej bör ske. Å andra sidan tillstyrkes förslaget av ett flertal remissinstanser. Chefen för kommerskollegiets fartygsinspektionsbyrå, t.f. kommerserådet Borg, har sålunda framhållit att med samordningen betydande fördelar kan vinnas i fråga om effektivitet och snabbhet. Statskontoret och statens organisationsnämnd har också ansett välbetänkt att den föreslagna samordningen i en gemensam distriktsorganisation av fartygsinspektion och skeppsmätningsväsendets lokala organ kommer till stånd. Detta understrykes jämväl av cheferna för fartygsinspektionsdistrikten, vilka i likhet med organisationsnämnden anser en gemensam utbildning för de båda personalgrupperna eftersträvansvärd.

För egen del finner departementschefen i likhet med organisationsnämnden och företrädarna för fartygsinspektionen att betydande fördelar är att vinna genom den av utredningen föreslagna samordningen av fartygsinspektion och skeppsmätning. Sedan utbildningen av de båda personalkategorierna för de gemensamma uppgifterna genomförts i erforderlig utsträckning och den kommande rekryteringen anpassats efter de härvid vunna erfarenheterna torde en avsevärd rationalisering av den gemensamma verksamheten kunna ernås. Departementschefen tillstyrker därför utredningens förslag i detta hänseende.

En del remissinstanser har varit tveksamma beträffande utredningens förslag att fartygsinspektörerna inom såväl central- som lokalorganisationen utnyttjas för frågor som angår sjöfartsverkets fartygsbestånd. Denna tvekan synes vara förestavad av farhågor för att fartygsinspektörerna genom tillkomsten av dessa nya arbetsuppgifter skall bli så betungade att deras egentliga uppgifter eftersättes till nackdel för sjöfartssäkerheten. Marinledningen avstyrker att frågor rörande projektering och nybyggnad samt reparation och underhåll av statens isbrytarfartyg överföres från marinförvaltningen till sjöfartsverket. Andra myndigheter har anmält tvekan beträffande lämpligheten att verkställa denna överflyttning.

Då det synes önskvärdt att de fartygsförvaltande uppgifterna beträffande den omfattande fartygsmateriel, som övertages från sjökarteverket, lotsverket och väg- och vattenbyggnadsverket, i första hand får lösas, innan göromålen avseende statens isbrytarfartyg pålägges byrån anser departementschefen, som redan tidigare berörts, lämpligt att vården av isbrytarfartygen under en övergångstid av två år kvarstannar hos marinförvaltningen. Om fartygsunderhållsärendena sålunda överföres till sjöfartsverket i olika etapper torde någon risk ej föreligga för att byrån ej skall medhinna sina uppgifter.

Då nuvarande chefstjänst på kommerskollegiets fartygsinspektionsbyrå är avsedd att överföras till fartygsbyrån bör sjöfartsrådstjänsten placeras i Ca 37. Vad angår personaluppsättningen i övrigt på byrån anser departementschefen sig — med hänsyn till de väsentligt ökade uppgifter som kommer att åvila byråns chef — böra tillstyrka förslaget om att en ny tjänst som byrådirektör inrättas. Tjänsten bör emellertid tills vidare placeras i Cg 31. Utredningen har vidare föreslagit, att en tjänst såsom byråingenjör i Cg 27 uppföres såsom extra ordinarie i samma lönegrad; utredningens förslag härutinnan kan departementschefen emellertid icke biträda, utan befattningen torde få ingå i byråns personalstat med tills vidare oförändrad anställningsform. I likhet med lotsstyrelsen och chefen för fartygsinspektionsbyrån anser departementschefen att till byrån bör överföras en nu förefintlig amanuens-tjänst. Uppflyttningen av en kontoristbefattning i Ca 13 till kansliskrivare i Ca 15, vilket utredningen förordat, är departementschefen icke beredd tillstyrka. Enligt vad departementschefen inhämtat finns f. n. fem biträden i reglerad befordringsgång; departementschefen kan icke tillstyrka någon utökning utöver detta antal. Vad slutligen angår tjänsterna vid huvudförrådet godtar departementschefen utredningens förslag med undantag för uppflyttningen av en byråingenjör från Ca 25 till Ca 27; befattningen bör i enlighet med de principiella skäl departementschefen förut anfört kvarstå i lönegraden Ca 25.

Kanslibyrån

Utredningen. Den administrativa byrå, som utredningen för alternativ I ansett behövlig, har utredningen föreslagit skola bildas genom sammanslagning av lotsstyrelsens kanslibyrå och sjökarteverkets expedition för kamerala och administrativa ärenden. Till byrån har även tänkts överflyttade en del personalärenden angående lots- och fyrstaten, vilka för närvarande handlägges på lotsstyrelsens lotsbyrå. Å administrativa byrån enligt utredningens alternativ I skulle finnas tre sektioner, nämligen en allmän sektion, en personalsektion och en kameralsektion. Samtidigt angavs de ärenden, som härvid skulle ankomma på byrån.

Med den omfattning, som sjöfartsstyrelsen med lokalorgan skulle erhålla vid alternativ II, skulle arbetsbelastningen på en administrativ byrå bli alltför stor, därest handläggningen av samtliga ärenden av administrativ och juridisk natur skulle åvila densamma. I administrativa byrån skulle nämligen komma att ingå — förutom sektionerna enligt alternativ I — inspektörerna för sjöbefällsskolorna, sjöåklagaren och sjötekniske konsulenten, fartygsregistreringssektionen samt huvuddelen av sjöfartsbyråns administrativa sektion i övrigt. Samtliga arbetsuppgifter, som handlägges av dessa organ, kan enligt utredningens mening icke lämpligen sammanhållas inom en byrå, varför utredningen föreslår en uppdelning av nu åsyftade ärenden på en administrativ byrå för de omfattande personal- och kameralärendena samt en juridisk byrå för övriga ärenden.

- 13) uthyrning av tjänstebostäder och andra lokaler, bostadsordning;
- 14) registrering och arkivering av allmänna handlingar;
- 15) administrativa frågor rörande sjömanshusen.

För handläggningen av dessa ärenden bör byrån organiseras på två sektioner, en *personalsektion* och en *kameralsektion*.

Den å byrån erforderliga personalen framgår av ovanstående sammanställning.

Sjöfartsrådstjänsten motsvaras i nuvarande organisation av befattningen som chef för lotsstyrelsens kanslibyrå. Befattningen som chef för personalsektionen, vilken befattning föreslås nyinrättad, har utredningen hänfört till 31 lönegraden. En befattning som förste expeditionsvakt i Ca 11, vilken i sammanställningen redovisats under personalsektionen, föreslås, såsom icke längre erforderlig i denna ställning, nedflyttad till expeditionsvakt i Ca 10.

Av de under personalsektionen redovisade tjänsterna tillhör i den nuvarande organisationen förste byråsekreteraren i Ca 29 (nu på övergångsstat) och förste byråsekreteraren i Ce 27, en amanuens, en förste kansliskrivare, ett kanslibitråde och två expeditionsvakter kommerskollegium. Från sjökarteverket har överförts befattningen som förste expeditionsvakt i Ca 11, en expeditionsvakt och en kontorsbiträdestjänst. Övriga befattningar kommer från lotsstyrelsen.

I fråga om kamerala sektionen föreslås att de nuvarande befattningarna som kamrerare vid lotsstyrelsen och sjökarteverket i Ca 27 resp. Ca 25 uppflyttas till Ca 29 resp. Ca 27. Den sistnämnda befattningen erfordras främst på grund av sjöfartsverkets omfattande lokala organisation. I stället kan en inom lotsstyrelsen inrättad befattning som aktuarie i Ca 25 indragas. Från vägförvaltningarna i Stockholms, Blekinge samt Göteborgs och Bohus län, till vilka de tre hamnavdelningarna nu är anslutna, bör överflyttas två kamerala befattningar, nämligen en bokhållartjänst i Ca 21 och en kontorskrivartjänst i Ce 19. Dessa tjänster jämte ytterligare en bokhållartjänst i Ca 21 har nämligen inrättats vid de nämnda vägförvaltningarna för att möta den av hamnverksamheten ökade belastningen på de kamerala avdelningarna. Av dessa tre tjänster synes en bokhållartjänst vid bildandet av sjöfartsstyrelsen kunna indragas. En tjänst som kansliskrivare i Ce 15 bör utbytas mot en kanslibiträddestjänst i Ce 11. I övrigt föreslås icke någon ändring beträffande de befattningar, som redan nu finns inrättade för göromålen på denna sektion. Utöver vad som förut nämnts tillhör i den nuvarande organisationen befattningarna som kontorsskrivare, kassör, kansliskrivare i Ca 15 och kontorist i Ce 13 lotsstyrelsen samt de övriga sjökarteverket.

Departementschefen har icke något att erinra mot utredningens förslag beträffande administrativa byråns arbetsuppgifter eller dess uppdelning på två sektioner. Departementschefen vill emellertid föreslå att byråns namn ändras till kanslibyrån.

Departementschefen tillstyrker att en ny tjänst inrättas som chef för per-

sonalsektionen. Befattningen bör placeras som byrådirektör i Cg 31. Samtidigt förutsätter departementschefen dock att den på övergångsstat förda befattningen som förste byråsekreterare i Ca 29 kvarstår å övergångsstat. En nu förefintlig tjänst som förste expeditionsvakt i Ca 11 torde böra bibehållas å övergångsstat. Så länge denne befattningshavare kvarstår i tjänst, bör en expeditionsvakibefattning i Ca 10 hållas vakant.

Den föreslagna lönegradsplaceringen för tjänsterna som kamrerare och biträdande kamrerare å kameralsektionen, innebärande förhöjd löneställning för dem, kan departementschefen i enlighet med tidigare anförda principiella skäl icke tillstyrka. En tjänst som aktuarie i Ca 25, en bokhållare-tjänst i Ca 21 och en kansliskrivarbefattning i Ce 15 torde som utredningen föreslagit kunna indragas. Departementschefen anser nämligen att det bör finnas goda förutsättningar att rationalisera det kamerala arbetet, som hittills utförts i fyra olika verk, när det blir överfört till sjöfartsstyrelsen. Vidare vill departementschefen erinra om att vid behandlingen av sjökartebyrån föreslagits att kontoristen i Ca 13 å förevarande sektion överföres till sjökartebyrån. Utredningens förslag om förstärkning av den lägre biträdespersonalen å kameralsektionen biträder departementschefen såtillvida, att han förordar att en biträdestjänst i reglerad befordringsgång inrättas.

Juridisk-sociala byrån

De huvudsakliga arbetsuppgifterna för juridiska byrån och sociala byrån består enligt utredningen av åtgärder i anledning av timade sjöolyckor, ärenden avseende behörighet att utöva befäl å svenska handelsflottans fartyg, fartygsregistrering, tillsyn av sjöbefälsskolorna, sjöfartslagstiftnings- och andra juridiska frågor, sjöfartssavgifter, de ombordanställdas arbetstid och skydd mot olycksfall samt de sjöfartssociala frågor, som i övrigt rör sjöfolkets villkor och sociala omvårdnad. Då ärendena angående sjöfartssavgifter har nära samband med de ekonomiska ärenden, för vilkas handhavande departementschefen i det följande föreslår en särskild sektion, anser departementschefen att denna ärendegrupp bör överföras till nämnda sektion.

Statskontoret och Sveriges redareförening förordar, att den av utredningen föreslagna socialbyrån med hänsyn till de sociala frågornas nära samband med de juridiska sammanslås med den juridiska byrån. Socialstyrelsen, som anser det vara en rationalisering att, såsom utredningen föreslagit, sammanföra de hittills på olika byråer spridda ärendena av social natur, anser sig kunna som ett alternativ diskutera att den föreslagna juridiska byrån förstärkes och att dit förlägges en sjöfartssocial avdelning med i stort sett nuvarande personaluppsättning. Kommerskollegium betonar också de sociala frågornas samhörighet med de juridiska och föreslår, för att detta samband skall tryggas, en modifierad ärendefördelning. Chefen för kommerskollegiets sjöfartssociala avdelning åter anser de sociala synpunkterna vara övervägande vid tillämpningen av de lagar det här yt-

terst gäller. Svenska sjöfolksförbundet, till vars yttrande landsorganisationen anslutit sig, understryker, att en särskild byrå för ärenden av social karaktär är en nödvändig förutsättning för att sjöfolkets sociala angelägenheter skall kunna hävdas på ett tillbörligt sätt inom ett ämbetsverk av så utpräglad tekniskt-administrativ karaktär som det föreslagna sjöfartsverket.

Det torde vara uppenbart att de sociala frågorna har starkt samband med de juridiska, då det gäller tillämpningen av de författningar, som innefattar de normerande bestämmelserna om sjöfolkets rättigheter och skyldigheter i olika hänseenden. Om övervakningen av att dessa författningar efterlevs utövas gemensamt av företrädarna för de sociala och de juridiska frågorna, bör detta enligt departementschefens mening icke inverka hämmande på möjligheterna att hävda de sociala synpunkterna. Det förhållandet att verket till betydande del sysslar med tekniskt-administrativa frågor gör det enligt departementschefens mening snarast önskvärt att de sociala ärendena bevakas inom en byrå, som är bättre utrustad med både juridisk och social sakkunskap än som kan bli fallet på en förhållandevis liten social byrå. Departementschefen vill även erinra om att 1946 års sjömanskommitté för närvarande utreder frågan om att ersätta sjömanshusen med en central registrering av sjöfolk och därvid torde komma att ta upp spørgsmålet hur sjöfolkets på- och avmönstring samt sjömanshusens understödsverksamhet skall organiseras. Denna frågas återverkan på organisationen för de sjöfartssociala ärendena kan därför icke nu överblickas, utan utredningens förslag torde böra avvaktas, innan en alltför ingripande ändring i fråga om de sjöfartssociala ärendenas handläggning genomföres. Av utredningen gjord sammanställning av sjöfartssociala ärenden innefattar flera ärendegrupper, som jämväl handhas av andra myndigheter, bl. a. utrikesdepartementet och arbetsmarknadsstyrelsen. Någon ändring med avseende på dessa myndigheters uppgifter avses ej för närvarande. — Departementschefen anser sålunda att de juridiska och sociala byråerna bör sammanslås. Byråns namn bör bli juridisk-sociala byrån.

Av utredningen framställt förslag att en ny byrådirektörstjänst tillföres byrån kan departementschefen icke biträda. Från byrån bör överföras en befattningshavare till den ekonomiska sektionen, nämligen ett kanslibitråde i Ca 11. Då en särskild social byrå icke inrättas bör till juridisk-sociala byrån föras de tjänstemän, som nu tillhör sjöfartssociala avdelningen i kommerskollegium, nämligen en byrådirektör i Ca 31, en förste byråsekreterare i Cg 27, en assistent i Ce 23 och ett kanslibitråde i Ca 11.

Kansliet för handelsflottans välfärdsråd är förlagt till kommerskollegium. Personalen, som består av en idrottssekreterare, ett kanslibitråde i Cg 11 och ett kontorsbitråde i Ca 8, avlönas helt av välfärdsrådets medel. Departementschefen kan icke ansluta sig till förslag av kommerskollegium, att ifrågavarande personal överföres till det nya verkets stat.

Personaluppsättningen å juridisk-sociala byrån kommer enligt departementschefens förslag att omfatta följande befattningar.

Befattning	Antal	Lönegrad
Sjöfartsråd	1	Ca 37
Sjöåklagare	1	Ce 33
Överinspektör	1	Ca 33
»	1	Ce 33
Byrådirektör	2	Ca 31
Förste byråsekreterare	1	Ca 29
Sjöteknisk konsulent	1	Ca 29
Förste byråsekreterare	1	Ca 27
» »	1	Cg 27
Byråsekreterare	2	Ca 25
Amanuens	2	bef.gång
Assistent	1	Ce 23
Kansliskrivare	2	Ca 15
Kanslibitråde	2	Ca 11
Kontorsbitråde	4	bef.gång

I likhet med arbetarskyddsstyrelsen och statens organisationsnämnd anser departementschefen att frågan om organisationen av arbetarskyddet ombord å fartyg icke bör upptagas till slutlig prövning, förrän arbetarskyddsutredningen framlagt sitt betänkande.

Ekonomiska sektionen

Enligt departementschefens mening bör en särskild arbetsenhet inrättas inom sjöfartsstyrelsen för handläggning av vissa ekonomiska ärenden. De ärenden, som här kommer i fråga, avser främst uppgifter, som enligt utredningen skulle kvarstanna i kommerskollegium, men dessutom vissa ärenden, som kan överflyttas från juridisk-sociala byrån. Ärendenas art framgår av följande sammanställning.

- 1) sjöfartsnäringens utveckling; problem på längre sikt för näringen;
- 2) allmänna ekonomiska frågor av löpande natur berörande sjöfarten;
- 3) traktater, berörande sjöfarten såsom näring, samt övriga sjöfartsärenden mellan Sverige och främmande makter i den mån de ej närmare berör de övriga byråernas verksamhet;
- 4) lån, understöd och subvention;
- 5) samhällsekonomisk och transportpolitisk bedömning av hamn- och farledsanläggningar;
- 6) fastställande av hamn- och grundpenningtaxor samt taxor å sluss-, kanal- och farledsavgifter; sjöfartsavgifter i övrigt;
- 7) tillsyn över skeppsklarerarna.

Då dessa ärenden ej kan väntas bli av en sådan omfattning, att det är erforderligt att för dem inrätta en särskild byrå, förordar departementschefen att de handläggs på en självständig sektion under ledning av en byrådirek-

tör i Ca 33. Departementschefen förutsätter härvid att sektionen direkt underställes antingen generaldirektören eller överdirektören. Sektionen torde böra tillföras viss personal, som utredningen ansett skola kvarstanna i kommerskollegium, nämligen en förste byråsekreterare i Ca 27 och en amanuens. Dessa tjänster jämte en i kollegium nu befintlig befattning som byrådirektör i Ca 31 bör utgå ur kollegiets personalstat. För tillgodoseende av sektionens behov av biträdes hjälp bör ett kanslibitråde i Ca 11 överföras från juridisk-sociala byrån till sektionen.

Försvarskontoret

Utredningen. För närvarande finns marinassistenter — officerare på stat eller i reserven vid flottan — vid sjökarteverket, lotsstyrelsen, väg- och vattenbyggnadsstyrelsen samt kommerskollegium. Marinassistenten vid sjökarteverket är heltidstjänstgörande vid verket; som framgår av det föregående avses han skola tillhöra sjöfartsstyrelsens sjökartebyrå. De övriga marinassistenterna däremot uppbär i denna egenskap endast ett mindre årsarvode och är icke heltidstjänstgörande. Vid inrättandet av ett sjöfartsverk bör de arbetsuppgifter, som åvilar marinassistenterna i lotsstyrelsen samt väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, sammanföras till ett försvarskontor i sjöfartsstyrelsen. Utredningen vill i detta sammanhang understryka, att en enhetlig handläggning av alla de ärenden rörande sjövägarna m. m., som har nära samband med och är av stor betydelse för det militära och det ekonomiska försvaret, bör i väsentlig mån kunna främja det planeringsarbete, som utföres av de marina myndigheterna samt riksnämnden för ekonomisk försvarsberedskap. Åtskilliga frågor av viktig natur har hittills på grund av bristande personaltillgång icke kunnat ägnas den handläggning, som i och för sig varit önskvärd. Inrättandet av ett försvarskontor är därför enligt utredningens mening en angelägen åtgärd.

De huvudsakliga ärendena bör vara:

- 1) militär- och krigsleder samt deras förseende med navigatoriska hjälpmedel;
- 2) planer för militär sjömätning enligt av chefen för marinen framlagda principförslag;
- 3) omläggning av allmänna sjövägar vid beredskapstillstånd och krig;
- 4) prickrullor för militär- och krigsleder samt allmänna sjövägar vid beredskapstillstånd och krig;
- 5) granskning av sjökort och kartor för publicering;
- 6) planläggning inom civilförsvarets och den ekonomiska försvarsberedskapens områden;
- 7) planläggning av sjöfartsverkets verksamhet samt disposition av dess personal under försvarsberedskap och krig;
- 8) sjöfartsverkets säkerhetstjänst och civilförsvaret;
- 9) militär personal för bemanning av sjömättnings- och isbrytarfartyg;

10) registrering och förvaring av sjöfartsstyrelsens hemliga handlingar utom sådana, som skall handhavas å sjökartebyrån.

Vid kontoret bör finnas den personal, som framgår av följande sammanställning.

Befattning	Föreslagen personal	
	Antal	Lönegrad
FÖRSVARSKONTORET		
Chef (kommendörkapten)	1	Ma 33 el. Ma 30 + arv.
Expeditionsofficer (pensionerad kapten)	1	arv.
Expeditionsunderofficer (pensionerad underofficer)	1	arv.
Kanslibitråde	1	Ce 11
Kontorsbiträde	1	bef.gång
Summa	5	

Chefen för försvarskontoret bör avlönas såsom militärassistent å försvarstabens stat under fjärde huvudtiteln. Han bör i likhet med en del dylika befattningshavare hos andra verk erhålla ett tilläggsarvode av 1 200 kronor per år. Arvodena till expeditionsofficeren och expeditionsofficeren bör utgöra skillnaden mellan lön och pension i den befattning, vari vederbörande blivit pensionerad. Till expeditionsofficeren bör vidare utgå ett tilläggsarvode av 780 kronor per år. Arvodena bör bestridas från sjöfartsstyrelsens avlöningsanslag.

Såsom tidigare nämnts, är marinassistenten i kommerskollegium icke heltidstjänstgörande. Vid ett sjöfartsverk enligt alternativ II bör dennes arbetsuppgifter övertagas av försvarskontoret i sjöfartsstyrelsen och arvodesbefattningen i fråga indragas; någon särskild förstärkning av kontorets personal synes ej erforderlig av denna anledning.

Departementschefen. Liksom utredningen anser departementschefen att ett särskilt organ bör inrättas inom sjöfartsstyrelsen för de ärenden som har militär anknytning. I samband härmed torde, som utredningen framhållit, de nuvarande uppdragen som marinassistent i kommerskollegium, lotsstyrelsen och väg- och vattenbyggnadsstyrelsen kunna upphöra. Utredningen har föreslagit en mindre omfattande organisation i form av ett försvarskontor, medan från militärt håll förslag framförts om inrättande av en särskild byrå för ändamålet liksom fallet är inom bl. a. järnvägsstyrelsen. För egen del ansluter departementschefen sig till utredningens förslag och förordar således, att ett försvarskontor inrättas.

I likhet med remissinstanserna har departementschefen icke något att erinra mot att kontorets arbetsuppgifter bestämmas på sätt utredningen föreslagit.

Departementschefen förordar att som chef för kontoret förordnas en kommendörkapten med placering i Ma 33 eller Ma 30. För befattningshavaren

bör inrättas en beställning på flottans stat. I likhet med vad som är fallet i andra verk torde befattningshavaren i fråga böra åtnjuta ett särskilt tilläggsarvode med 1 200 kronor för år.

I övrigt vill departementschefen föreslå vissa jämkningar i utredningens förslag till personaluppsättning för försvarskontoret.

Som departementschefen framhållit vid anmälan av sjökartebyråns personalorganisation synes lämpligt att överflytta tjänstgörande officeren i Ma 27 å militärkartografiska sektionen till försvarskontoret. Härigenom tillgodoses i viss mån önskemålen om ytterligare expertis för de militära ärendena. Om detta förslag genomföres torde den föreslagna tjänsten som expeditionsofficer kunna utgå. Tjänsten som expeditionsunderofficer synes däremot böra bibehållas för att tillgodose föreliggande behov av kvalificerad biträdestjänst på kontoret. I befattningen torde som utredningen föreslagit böra anställas en pensionerad underofficer med lön motsvarande skillnaden mellan pension och lön i den befattning vari vederbörande blivit pensionerad. Personalen i övrigt på kontoret synes kunna inskränkas till ett kontorsbiträde i beföringsgången. Departementschefen är sålunda icke beredd tillstyrka att även ett kanslibitråde anställs.

Sammanfattning av sjöfartsstyrelsens organisation enligt departementschefens förslag

Vid bifall till av departementschefen i det föregående förordat förslag om personalorganisation för sjöfartsstyrelsen skall i personalförteckning för sjöfartsstyrelsen från och med den 1 januari 1956 uppföras följande tjänster.

Befattning	Lönegrad
Tjänstemän å ordinarie stat:	
1 generaldirektör	Cp 19
1 överdirektör	Cp 15
5 sjöfartsråd	Ca 37
2 överinspektörer	Ca 33
4 byrådirektörer	Ca 33
7 byrådirektörer	Ca 31
1 förste byråingenjör	Ca 29
1 förste byråinspektör	Ca 29
2 förste byråsekreterare	Ca 29
1 sjöteknisk konsulent	Ca 29
1 statsgeodet	Ca 29
2 förste byråinspektörer	Ca 27
2 förste byråsekreterare	Ca 27
1 byråingenjör	Ca 27
1 militärhydrograf	Ca 27
2 statshydrografer	Ca 27

Befattning	Lönegrad
1 kamrerare	Ca 27
2 byråingenjörer	Ca 25
2 byråsekreterare	Ca 25
1 kamrerare	Ca 25
2 ingenjörer	Ca 23
3 kartografer	Ca 23
1 förvaltare	Ca 23
1 förste gravör	Ca 21
4 kartografer	Ca 21
1 assistent	Ca 21
1 bokhållare	Ca 21
5 gravörer	Ca 19
2 kartografer	Ca 19
2 assistenter	Ca 19
1 laborant	Ca 19
1 tryckeriförman	Ca 19
1 ritare	Ca 19
1 förste kansliskrivare	Ca 17
1 kassör	Ca 17
1 förste ritbiträde	Ca 15
4 kansliskrivare	Ca 15
1 koppartryckare	Ca 14
4 kontorister	Ca 13
1 ritbiträde	Ca 13
1 förste expeditionsvakt	Ca 12
8 kanslibiträden	Ca 11
1 ritbiträde	Ca 11
5 expeditionsvakter	Ca 10
4 kontorsbiträden	Ca 8

Tjänstemän å övergångsstat:

1 förste byråsekreterare	Ca 29
1 förste expeditionsvakt	Ca 11

Anm. En expeditionsvaktstjänst må tillsättas först sedan innehavaren av den å övergångsstat uppförda förste expeditionsvaktstjänsten avgått.

Befattning	Lönegrad
Extra ordinarie tjänstemän i högre lönegrad än Ce 25:	
2 sjöfartsråd	Cs 13
1 sjöåklagare	Ce 33
1 överinspektör	Ce 33
1 byrådirektör	Ce 33

Befattning	Lönegrad
4 förste byråingenjörer	Ce 29
1 förste byråinspektör	Ce 27
1 förste byråsekreterare	Ce 27
1 förste skeppsmättningskontrollör	Ce 27
5 byråingenjörer	Ce 27

Härutöver kommer personalen inom sjöfartsstyrelsen att utgöras av 2 byrådirektörer i Cg 31, 1 förste byråsekreterare och 1 byråingenjör i Cg 27, 4 byråingenjörer, 2 byråinspektörer och 1 byråassistent i Ce 25, 8 byråsekreterare eller amanuenser i reglerad befordringsgång, 3 ingenjörer och 1 assistent i Ce 23, 2 ingenjörer, 1 maskinmästare och 2 verkmästare i Ce 21, 1 verkmästare i Cg 21, 2 gravörer, 2 kartlitografer, 6 kartografer, 1 assistent, 1 radioverkmästare, 3 ritare och 2 kontorsskrivare i Ce 19, 1 förste instrumentmakare och 1 radiotekniker i Ce 18, 1 förste arkivbiträde och 1 förråds-mästare i Ce 17, 1 elektrotekniker i Cg 17, 2 maskinister i Ce 16, 1 förste laboratoriebiträde, 1 radiomontör och 1 kansliskrivare i Ce 15, 2 hantverksför-män, 1 maskinist och 2 koppartryckare i Ce 14, 2 kontorister i Ce 13, 3 hant-verkare i Ce 12, 1 tekniskt biträde, 3 ritbiträden och 1 kanslibitråde i Ce 11, jämte annan icke-ordinarie personal, uppgående till 23 personer.

Den militära personalen redovisas icke å sjöfartsstyrelsens personalstat. Den utgöres av 2 tjänstgörande officerare i Ma 33 eller Ma 30, 2 tjänstgöran-de officerare i Ma 27, 1 tjänstgörande officer i Ma 27 eller Ma 23/19 samt 1 tjänstgörande underofficer i Ma 19.

Den sålunda föreslagna personalen bör i huvudsak erhålla den placering på de olika byråerna som i det föregående föreslagits; departementschefen förutsätter dock att, därest det visar sig påkallat, omflyttning av personal byråerna emellan skall kunna äga rum.

Den av departementschefen föreslagna personalorganisationen för sjöfarts-styrelsen innebär, att i det närmaste samtlig personal från lotsstyrelsen och sjökartverket övergår till det nya verket. Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen samt vägförvaltningarnas personalorganisationer nedgår med det antal be-fattningshavare som utredningen redovisat såsom nu tillhörande dessa myn-digheter. Kommerskollegiets organisation slutligen minskar med följande tjänster, vilka är knutna till den verksamhet som övertages av sjöfartsstyrelsen, nämligen 2 kommerseråd i Ca 37, 2 överinspektörer i Ca 33, 3 byrådirek-törer i Ca 31, 1 förste byråinspektör, 2 förste byråsekreterare, varav en på övergångsstat, och 1 konsulent i Ca 29, 1 förste byråinspektör och 2 förste byråsekreterare i Ca 27, 2 byråsekreterare i Ca 25, 1 förste kansliskrivare i Ca 17, 1 kansliskrivare i Ca 15, 2 kontorister i Ca 13, 5 kanslibiträden i Ca 11, 1 expeditivsvakt i Ca 10 och 2 kontorsbiträden i Ca 8; 1 sjöåklagare och 1 överinspektör i Ce 33, 1 förste byråsekreterare och 1 förste skeppsmättnings-kontrollör i Ce 27, 1 förste byråsekreterare i Cg 27, 2 byråinspektörer i Ce 25, 1 skeppsmättningskontrollör i Cg 25, 3 byråsekreterare eller amanu-enser i reglerad befordringsgång, 1 assistent i Ce 23, 1 expeditivsvakt i Cg 8 samt 5 kontorsbiträden i reglerad befordringsgång.

De befattningar, som inrättas i sjöfartsstyrelsen, har som framgår av vad förut anförts med få undantag f. n. sin motsvarighet hos de verk, genom vars sammanslagning det nya verket bildas. Det finns därför anledning utgå från att innehavarna av de tjänster, som faller bort i de nuvarande verken, skall kunna överföras till motsvarande tjänster i sjöfartsverket. För att underlätta denna överflyttning bör i den mån så befinnes påkallat ledigförklarande av tjänsterna ej äga rum. För den händelse innehavare av ordinarie tjänst ej kan beredas motsvarande anställning i sjöfartsverket bör det få ankomma på Kungl. Maj:t att meddela beslut om förande på övergångsstat av dylik befattning. Även i fråga om övriga övergångsanordningar, som må påkallas vid förslagets genomförande, torde det få ankomma på Kungl. Maj:t att besluta.

Sjöfartsverkets lokalorgan m. m.

När departementschefen i det föregående förordat, att ett sjöfartsverk inrättas, har departementschefen förutsatt, att verket skall organiseras som en styrelse med därtill hörande lokalstater. Nu befintliga lokalstater är lots- och fyrstaten under lotsstyrelsen, sjökarteverkets kontrollstationer för provning av kompasser, lanternor och andra nautiska instrument, hamnavdelningarna inom väg- och vattenbyggnadsverket samt fartygsinspektionens och skeppsmätningstväsandets distriktsorganisationer under kommerskollegium. Vidare kan som lokalorgan räknas av väg- och vattenbyggnadsverket förvaltade kanaler, Södertälje kanal, Falsterbokanal, Sotenkanalen och Väddö kanal ävensom de under kommerskollegium sorterande sjöbefälsskolorna och sjömanshusen.

Utredningen föreslår, att till sjöfartsstyrelsen skall höra två lokalstater, nämligen dels lots- och fyrstaten, dels en lokalstat, som skapas genom sammanslagning av fartygsinspektionens och skeppsmätningstväsandets distriktsorganisationer samt sjökarteverkets kontrollstationer. Vidare förordar utredningen, att de av väg- och vattenbyggnadsverket förvaltade kanalerna samt sjöbefälsskolorna och sjömanshusen skall lyda under sjöfartsstyrelsen på samma sätt som nu under väg- och vattenbyggnadsstyrelsen respektive kommerskollegium.

Departementschefen har redan tidigare berört frågan om hamnavdelningarnas slopande och samordningen av fartygsinspektion och skeppsmätning, varvid departementschefen godtagit utredningens förslag. Även sjökarteverkets kontrollstationer bör som utredningen föreslagit i administrativt hänseende anslutas till den av fartygsinspektions- och skeppsmätningssdistrikten bildade nya lokalorganisationen. Denna lokalstat torde böra benämnas fartygsinspektionen m. m.

Departementschefen anser sig också i huvudsak kunna godtaga utredningens förslag till personalorganisation för denna lokalstat. Departementschefen biträder sålunda förslaget att benämningen förste fartygsinspektör

ändras till överinspektör. Den av utredningen föreslagna nedflyttningen i lönegrad från Ce 31 till Ce 29 av befattningarna som förste skeppsmätare och indragningen av en tjänst som skeppsmätare i Ce 27 kan departementschefen däremot icke tillstyrka. Sistnämnda befattning bör emellertid uppföras som extra tjänst. Icke heller den föreslagna uppflyttningen av två befattningar som förste fartygsinspektör till Ca 29 biträder departementschefen.

Vid bifall till av departementschefen i det föregående förordat förslag om personalorganisation för ifrågavarande lokalstat skall i personalförteckningen för fartygsinspektionen m. m. uppföras följande tjänster.

Befattning	Tjänstemän å ordinarie stat:	Lönegrad
7 överinspektörer		Ca 33
2 förste fartygsinspektörer		Ca 27
15 fartygsinspektörer		Ca 25
2 föreståndare för kontrollstation		Ca 25
1 kontorist		Ca 13
6 kanslibiträden		Ca 11
1 kontorsbiträde		Ca 8
Extra ordinarie tjänstemän i högre lönegrad än Ce 25:		
3 förste skeppsmätare		Ce 31
2 fartygsinspektörer		Ce 27

Vad utredningen i övrigt föreslagit rörande lokalstater och lokalorgan har departementschefen ingen erinran mot. Departementschefen anser i likhet med utredningen och organisationsnämnden att det bör ankomma på sjöfartsstyrelsen att närmare överväga möjligheterna att framdeles sammanföra de båda lokalstater, som verket nu förutsättes skola ha, så att en enhetlig distriktsindelning av lokalorganen inom sjöfartsverket skall kunna åstadkommas.

Fartyg, maskiner, förråd och annan materiel, som erfordras för verksamhetens fortsatta bedrivande bör överföras till sjöfartsverket från lotsverket, sjökarteverket, väg- och vattenbyggnadsverket samt kommerskollegium. Härvid avser departementschefen även sådana kontorsinventarier och annan dylik utrustning, som disponeras av de verk eller delar av verk av vilka sjöfartsverket bildas. Det torde få ankomma på Kungl. Maj:t att meddela närmare föreskrifter i dessa frågor. Därvid torde även böra övervägas den av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen väckta frågan om sjöfartsverket skall övertaga den väg- och vattenbyggnadsverket tillhöriga verkstaden i Barsebäck. Det av utredningen upptagna spörsmålet om inrättande av en förrådsfond anser departementschefen sig icke nu kunna taga ställning till. Frågan torde som utredningen förutsatt få upptagas till övervägande av sjöfartsstyrelsen, sedan närmare erfarenheter vunnits beträffande förvaltning och redovisning av den till sjöfartsverket hänförliga materielen.

Beträffande frågan om finansieringen av den verksamhet, som sjöfartsverket har att svara för, vill departementschefen slutligen erinra om att en rad särskilda anslag för närvarande finns uppförda under riksstatens fjärde, sjätte och tionde huvudtitlar samt på kapitalbudgeten, vilka disponeras av de verk som avses uppgå i sjöfartsverket. Dessa anslag bör på sätt, som anges i följande avsnitt, i fortsättningen disponeras av sjöfartsverket.

Anslagsfrågor

Vid bifall till av departementschefen i det föregående förordade förslag om inrättande av ett sjöfartsverk, som skall träda i funktion den 1 januari 1956, erfordras att anslag till avlöningar och omkostnader för sjöfartsstyrelsen anvisas för budgetåret 1955/56; anslagen skall beräknas med hänsyn till kostnaderna under ett halvt år och ställas till styrelsens förfogande fr. o. m. den 1 januari 1956. På motsvarande sätt bör avlönings- och omkostnadsanslag beräknas och anvisas för den del av lokalstaten, som avser fartygsinspektionen m. m. För huvuddelen av den lokala förvaltningen — lots- och fyrstaten — bör anslag upptagas för hela budgetåret; anslagen bör under förra hälften av budgetåret stå till lotsstyrelsens förfogande och under senare hälften av budgetåret disponeras av sjöfartsstyrelsen. Anslagen till sjöbefälsskolorna, sjömanshusen, hamn- och farledsanläggningar, säkerhetsanstalter för sjöfarten, isbrytning och sjömätning bör likaledes under tiden 1 juli—31 december 1955 disponeras i den ordning, som nu gäller, och för tiden 1 januari—30 juni 1956 disponeras av sjöfartsstyrelsen. Slutligen bör för förra hälften av budgetåret 1955/56 anslag uppföras till avlöningar och omkostnader för lotsstyrelsen, sjökartverket, fartygsinspektionen och skeppsmätningväsendet.

Anslag för sjöfartsverket

Sjöfartsstyrelsen: Avlöningar

Anslag till avlöningar för sjöfartsstyrelsen under nästa budgetår erfordras endast för tiden 1 januari—30 juni 1956 eller ett halvt år.

Vid bifall till den personalorganisation departementschefen i det föregående förordat uppgår utgifterna för avlöningar till ordinarie tjänstemän till 699 100 kronor.

Avlöningskostnaderna för den av departementschefen föreslagna icke-ordinarie personalen kan beräknas till 680 400 kronor för nästa budgetår. Under ifrågakommande anslagspost bör också upptagas medel för vikariatersättningar, övertidsersättningar m. m. Dessa kostnader beräknas till i runt tal 10 000 kronor. Härjämte bör posten uppräknas för att tillgodose behovet av extra personal under övergångstiden med 25 000 kronor. Anslagsposten

till avlöningar till icke-ordinarie personal bör sålunda upptagas till 715 400 kronor.

Såsom arvoden, bestämda av Kungl. Maj:t, bör för år utgå 1 200 kronor till chefen för försvarskontoret och 780 kronor till envar av två kommanderade officerare, eller för halvt budgetår tillhopa i runt tal 1 400 kronor.

Vidare bör för sjö tillägg m. m. beräknas 52 500 kronor.

För rörligt tillägg beräknas slutligen 219 600 kronor.

Sjöfartsstyrelsens avlöningsanslag bör sålunda för nästa budgetår uppföras med ett belopp av 1 688 000 kronor.

Som tidigare nämnts övertager sjöfartsstyrelsen — förutom personalen från sjökarteverket och lotsstyrelsen — vissa befattningshavare från väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, vägförvaltningarna och kommerskollegium. Avlöningskostnaderna för tiden 1 januari—30 juni 1956 för dessa befattningshavare kan beräknas till respektive 135 000, 197 500 och 377 800 kronor. Motsvarande minskningar å ifrågavarande myndigheters avlöningsanslag för nästa budgetår torde böra vidtagas.

Sjöfartsstyrelsen: Omkostnader

Sjöfartsstyrelsens medelsbehov för omkostnader avser för nästa budgetår endast senare hälften av budgetåret.

Som tidigare nämnts kommer styrelsen att överta sjökarteverkets och lotsstyrelsens verksamhet helt samt vissa uppgifter från väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, vägförvaltningarna och kommerskollegium. Det synes därför riktigt, att vid beräkningen av sjöfartsstyrelsens omkostnadsanslag för nästa budgetår utgå ifrån de berörda verkens kostnader för motsvarande verksamhet. Därjämte torde särskilda medel behöva anvisas för möbler, kontorsmaskiner m. m. Sjöfartsstyrelsens inventariebehov kommer visserligen att till största delen tillgodoses från de verk som berörs av omorganisationen, men vissa kompletteringar torde bli nödvändiga. Med dessa utgångspunkter och med ledning av från verken inhämtade uppgifter beräknar departementschefen sjöfartsstyrelsens ifrågavarande utgifter för nästa budgetår till i runt tal 440 600 kronor. Av detta belopp hänför sig 203 500, 77 500, 12 400, 42 700 och 54 500 kronor till respektive sjökarteverkets, lotsstyrelsens, väg- och vattenbyggnadsstyrelsens, vägförvaltningarnas och kommerskollegiets verksamhetsområde samt återstoden, 50 000 kronor, till det nyssnämnda behovet av inventarier. De tre sistnämnda myndigheternas omkostnadsanslag torde för nästa budgetår böra minskas med de belopp som beräknats belöpa å den överflyttade verksamheten. Till bestridande av sjöfartsstyrelsens omkostnader bör anvisas ett särskilt anslag å riksstaten. Anslaget, som i likhet med andra omkostnadsanslag bör ha förslagsanslags karaktär, bör benämnas Sjöfartsstyrelsen: Omkostnader.

Det nya anslaget torde böra inrymma anslagsposter till sjukvård m. m., reseersättningar, expenser, publikationstryck och vissa engångskostnader samt en uppbrödspost avseende försäljningsmedel för sjömansrullor. För de

olika ändamålen beräknar departementschefen 440 600 kronor. Sjöfartsstyrelsens omkostnadsanslag skulle således för nästa budgetår upptagas med 440 600 kronor. Det torde lämpligen få ankomma på Kungl. Maj:t att meddela närmare bestämmelser beträffande användningen av de olika posterna.

Fartygsinspektionen m. m.: Avlöningar och omkostnader

Under förutsättning av bifall till de jämkningar i utredningens förslag, departementschefen i det föregående förordat rörande personaluppsättningen inom förevarande lokalorganisation och som innebär att för personalen såväl i fråga om antal som löneställning skall gälla detsamma som för närvarande, torde medelsbehovet för Fartygsinspektionen m. m.: Avlöningar under tiden 1 januari—30 juni 1956 upptagas till sammanlagt 483 700 kronor. Denna medelsberäkning är grundad på nuvarande avlöningskostnader för motsvarande personal, räknat för ett halvt budgetår. Sålunda har kostnaderna för den personal, som nu avlönas från fartygsinspektionens anslag, upptagits till 310 300 kronor, för skeppsmätningsspersonalen till 140 900 kronor och för personalen vid kontrollstationerna till 32 500 kronor. I sistnämnda summa ingår ett belopp av 3 600 kronor, utgörande av Kungl. Maj:t fastställda arvoden till två föreståndare för kontrollstationer (i Kalmar respektive Sundsvall).

Med hänsyn till personalens fördelning å ordinarie och icke-ordinarie befattningshavare och till vad nyss sagts om arvoden till kontrollstationsföreståndare bör anslagsbeloppet 483 700 kronor fördelas å olika anslagsposter på följande sätt, nämligen avlöningar till ordinarie tjänstemän 246 000 kronor, arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, 3 600 kronor, avlöningar till övrig icke-ordinarie personal 165 000 kronor och rörligt tillägg 69 100 kronor.

Det för Fartygsinspektionen m. m.: Omkostnader erforderliga anslaget kan med utgångspunkt från nu uppförda omkostnadsanslag till fartygsinspektionen och skeppsmätningssväsendet beräknas till 68 000 kronor för tiden 1 januari—30 juni 1956.

Lots- och fyrstaten: Avlöningar

I gällande riksstat är under rubriken Lotsverket: Avlöningar till befattningshavare å lots- och fyrstaten uppfört ett förslagsanslag å 16 177 400 kronor.

Beträffande personalen på tjänstefartyget Kalmar i östra lotsdistriktet tillstyrker departementschefen att befattningen som maskinist i Ca 17, i samband med att distriktets nya tjänstefartyg toges i bruk, utbytes mot 1 maskinisttjänst i Ca 19. Departementschefen har ingen erinran mot att förstnämnda tjänst i 17 lönegraden uppföres på övergångsstat. Vidare tillstyrker departementschefen, att för det nya tjänstefartyget inrättas två nya tjänster som matros i lönegrad Ce 10. Med hänsyn till att fartyget icke beräknas

vara färdigbyggt förrän i november 1955 bör medel för de nya tjänsterna som maskinist och matros endast anvisas för åtta månader. Den erforderliga anslagsökningen därför beräknas till 11 000 kronor.

Departementschefen tillstyrker, att personalen på Hoburgs och Ölands södra uddes fyrplatser i samband med att dessa fyrar utrustas med radiofyranläggningar uppflyttas i lönegrad enligt följande: 2 fyrmästare från Ca 17 till Ca 19, 2 förste fyrvaktare från Ca 14 till Ca 15 och 2 fyrvaktare från Ca 11 till Ca 12.

Departementschefen tillstyrker vidare indragningar av en tjänst för lotsförman i Ca 18 på övergångsstat, tjänster för en fyrmästare i Ca 15 och en fyrvaktare vid Femörehuvuds fyrplats samt en tjänst för förste fyrvaktare i Ca 15 vid Djurstens fyrplats.

Anslaget beräknas sålunda:

avlöningar till ordinarie tjänstemän 6 503 500 (+ 1 560 200) kronor;
 avlöningar till icke-ordinarie personal 5 558 300 (+ 984 100) kronor;
 särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie personal 2 919 500 (oförändrat) kronor;
 rörligt tillägg 1 170 400 (— 2 570 000) kronor.

Anslaget bestämmes alltså till $(6\,503\,500 + 5\,558\,300 + 2\,919\,500 + 1\,170\,400 =) 16\,151\,700$ (— 25 700) kronor.

I personalförteckningen för lots- och fyrstaten bör följande ändringar vidtagas. Såsom nya tjänster uppföres 1 maskinist i Ca 19, 2 fyrmästare i Ca 19, 2 förste fyrvaktare i Ca 15 och 2 fyrvaktare i Ca 12; 1 maskinist i Ca 17 uppföres på övergångsstat. Ur personalförteckningen avföres 1 lotsförman i Ca 18 på övergångsstat, 2 fyrmästare i Ca 17, 1 fyrmästare i Ca 15, 1 förste fyrvaktare i Ca 15, 2 förste fyrvaktare i Ca 14 och 2 fyrvaktare i Ca 11.

Lots- och fyrstaten: Omkostnader

Enligt gällande ordning bestrids de utgifter som hänför sig till antingen lotsstyrelsen eller lots- och fyrstaten eller som är gemensamma för båda från ett och samma anslag, Lotsverket: Omkostnader. Anslaget bör emellertid för nästa budgetår delas upp i två anslag, ett för lots- och fyrstaten och ett för lotsstyrelsen. Anslagen, som båda bör ha förslagsanslags karaktär, torde böra benämnas Lots- och fyrstaten: Omkostnader och Lotsstyrelsen: Omkostnader.

Det förstnämnda anslaget bör tillföras anslagsposten Övriga utgifter då dessa kostnader helt hänför sig till lots- och fyrstaten. Därjämte bör under detta anslag även beräknas medel för sjukvård, reseersättningar och andra expenser än för bränsle, lyse och vatten. Anslaget till Lotsstyrelsen: Omkostnader torde böra uppta, förutom poster till sjukvård m. m., reseersättningar och övriga expenser, en post till vardera bränsle, lyse och vatten samt till publikationstryck.

Den av departementschefen i det följande förordade medelsanvisningen för olika ändamål avser endast halva budgetåret, när det gäller lotsstyrelsen,

eftersom dess verksamhet är avsedd att övertagas av sjöfartsstyrelsen fr. o. m. den 1 januari 1956.

Anslagsposten till sjukvård m. m. synes böra upptagas med oförändrat belopp, 60 000 kronor. Härav beräknar departementschefen för lots- och fyrstatens del 55 000 kronor och för lotsstyrelsen 2 500 kronor. För reseersättningar beräknar departementschefen oförändrat belopp, 171 000 kronor, varav torde böra avses för lots- och fyrstaten 121 000 kronor samt för lotsstyrelsen 25 000 kronor. Medel för bränsle, lyse och vatten erfordras endast för lotsstyrelsens del; kostnaden härför beräknas till 5 000 kronor. Till övriga expenser tillstyrker departementschefen en höjning med 14 900 kronor till 225 000 kronor, att fördelas med 147 000 kronor å lots- och fyrstaten och med 39 000 kronor å lotsstyrelsen. Till publikationstryck, som endast ifrågakommer för lotsstyrelsens del, beräknar departementschefen 6 000 kronor. I enlighet med vad tidigare sagts överföres anslagsposten till övriga utgifter och därunder upptagna delposter till lots- och fyrstatens omkostnadsanslag. Delposten till reparation och underhåll av obebakade fyrar, fasta sjömärken, apparatur, maskiner och inventarier inom lotsdistrikten synes böra uppräknas med 35 000 kronor. Posten bör sålunda uppföras med 340 000 kronor. Delposten till reparation och underhåll av fyrskepp, tjänstefartyg och därmed jämställda fartyg samt lotsverket tillhöriga tjänstebåtar synes i betraktande av medelsåtgången under budgetåret 1953/54 kunna upptagas till oförändrat belopp, 980 000 kronor. Å andra sidan bör de två sistnämnda delposterna nedräknas den förra med 10 000 och den senare med 15 000 kronor, enär viss personal, som hittills avlönats av medel som anvisats under dessa poster, i fortsättningen skall avlönas från sjöfartsstyrelsens avlöningsanslag. Äskad höjning med 50 000 kronor till 600 000 kronor av delposten till legor för lotsbåtar biträder departementschefen. Övriga under anslagsposten till övriga utgifter upptagna delposter torde för nästa budgetår få upptagas med oförändrat belopp. Sluligen bör 10 000 kronor upptagas för förnyelse av lotsverkets vandringsbibliotek.

Vid bifall till vad departementschefen i det föregående förordat skall omkostnadsanslaget till lots- och fyrstaten för nästa budgetår upptagas till 4 513 000 kronor.

Närmare bestämmelser om anslagets användning torde lämpligen böra få meddelas av Kungl. Maj:t.

Lotsstyrelsens omkostnadsanslag skulle för nästa budgetår upptagas med 77 500 kronor. Till detta anslag återkommer departementschefen i det följande.

Övriga till sjöfartsverket hänförliga anslag

Den verksamhet, som är avsedd att överflyttas till sjöfartsverket, bekostas, förutom från de avlönings- och omkostnadsanslag, som redovisats i det föregående, för närvarande från följande anslag, nämligen under *fjärde huvudtiteln* reservationsanslagen till Sjökarteverket: Mättnings- och rekog-

nosceringsverksamhet och Ombyggnad av sjömättingsfartyg samt förslagsanslaget till Sjökarteverket: Bidrag till internationella hydrografiska byrån, under *sjätte huvudtiteln* reservationsanslagen till Bidrag till handelshamnar och farleder, Statliga farledsarbeten, Byggande av fiskehamnar, Bidrag till byggande och underhåll av mindre hamnar och farleder, Reparation och ombyggnad av Falsterbokanalerna samt Understöd åt skärgårdsrederier, ävensom förslagsanslaget till Underhåll och drift av statens fiskehamnar och farleder samt under *tionde huvudtiteln* förslagsanslagen till Sjöbefälsskolorna: Avlöningar och Omkostnader, anslaget till Sjöbefälsskolorna: Kompletteringskurs vid högre tekniskt läroverk, reservationsanslagen till Sjöbefälsskolorna: Materiel, böcker m. m. och Lotsverket: Säkerhetsanstalter för sjöfarten, förslagsanslagen till Statens isbrytarverksamhet, Kostnader för handelssjöfartens dirigerings samt Ersättning till statens allmänna fastighetsfond: Lotsstyrelsens delfond samt anslaget till Bidrag till sjömanshusens förvaltningskostnader. Å *kapitalbudgeten* är upptagna två anslag som avsetts för den här ifrågavarande verksamheten, nämligen investeringsanslagen till Säkerhetsanstalter för sjöfarten och till Lotsverkets båtlånefond.

De medel som i fortsättningen anslås för de här nämnda ändamålen bör enligt departementschefen ställas till sjöfartsverkets förfogande. I samband härmed kan vara motiverat bl. a. ur förenklingssynpunkt att slå samman vissa av anslagen. Detta bör emellertid icke ske under nästa budgetår, då sjöfartsverket börjar sin verksamhet först i mitten av budgetåret och på grund härav två myndigheter kommer att behöva förfoga över anslagen, nämligen under förra hälften av budgetåret den myndighet som nu har dispositionsrätten och under senare hälften av budgetåret sjöfartsverket. Av samma anledning bör icke heller några ändringar i anslagsrubrikerna nu företagas. Frågan om eventuell sammanslagning av anslag synes därför böra upptagas i samband med medelsanvisningen för budgetåret 1956/57.

I årets statsverksproposition har frågan om medelsbehovet för nästa budgetår slutbehandlats i vad avser de här nämnda anslagen under *sjätte huvudtiteln* och erforderliga medel äskats (p. 21—26, 70). Motsvarande gällor för de under *tionde huvudtiteln* upptagna anslagen till Sjöbefälsskolorna (p. 11—14), Bidrag till sjömanshusens förvaltningskostnader (p. 65) samt Ersättning till statens allmänna fastighetsfond: Lotsstyrelsens delfond (p. 93). Övriga i detta avsnitt berörda anslag har i årets statsverksproposition upptagits med beräknade belopp. Departementschefen återkommer nu till dessa anslagsfrågor, varvid dock erforderlig hemställan om medelsanvisning göres i ett senare sammanhang.

Sjökarteverket: Mättnings- och rekognosceringsverksamhet

Anslaget är för innevarande budgetår uppfört med 900 000 kronor.

Då viss personal, som hittills avlönats från detta anslag, i fortsättningen kommer att avlönas från sjöfartsstyrelsens avlöningsanslag, föreslår depar-

tementschefen, att förevarande anslag nedräknas med 44 000 kronor till 856 000 kronor.

Sjökarteverket: Bidrag till internationella hydrografiska byrån

Departementschefen föreslår, att anslaget för nästa budgetåret uppföres med oförändrat belopp, 23 000 kronor.

Sjökarteverket: Ombyggnad av sjömätningsfartyg

Anslaget är för innevarande budgetår uppfört med 350 000 kronor.

Det synes departementschefen vara angeläget att förbättra möjligheterna att verkställa utsjömätning. Av styrelsen för sjökarteverket framlagt förslag att bygga om lotsverkets fartyg »Castor» till sjömätningsfartyg synes vara en lämplig utväg och tillstyrkes av departementschefen. Departementschefen förordar att för ändamålet anvisas 350 000 kronor.

Lotsverket: Säkerhetsanstalter för sjöfarten

Förevarande anslag är för innevarande budgetår uppfört med 2 925 000 kronor.

Till säkerhetsanstalter för sjöfarten anvisas anslag årligen även å kapitalbudgeten under statens allmänna fastighetsfond. För innevarande budgetår är detta anslag upptaget med ett belopp av 475 000 kronor.

För budgetåret 1955/56 hemställer lotsstyrelsen, att anslag till säkerhetsanstalter för sjöfarten uppföres med 3 420 000 kronor å driftbudgeten och 480 000 kronor å kapitalbudgeten.

Kostnaden för det under byggnad varande nya tjänstefartyget för östra lotsdistriktet beräknar lotsstyrelsen nu komma att nedgå till 3 000 000 kronor innebärande en minskning med 700 000 kronor. För nästa budgetår föreslår departementschefen att för ändamålet anvisas återstående erforderligt belopp 1 500 000 kronor.

Beträffande övriga äskanden till säkerhetsanstalter anser departementschefen sig kunna tillstyrka arbeten till sammanlagt 1 900 000 kronor. Härav bör emellertid för förnyelse av bibliotek avsett belopp av 10 000 kronor anvisas under omkostnadsanslaget. Anslaget bör vidare nedräknas med 20 000 kronor motsvarande kostnaden för personal som hittills avlönats från anslaget men som i fortsättningen kommer att avlönas från sjöfartsstyrelsens avlöningsanslag.

Medelsanvisningen till säkerhetsanstalter för sjöfarten skulle därmed för nästa budgetår uppgå till sammanlagt 3 370 000 kronor, varav 2 890 000 kronor anses böra anvisas å driftbudgeten och 480 000 kronor å kapitalbudgeten. Till medelsanvisningen å kapitalbudgeten återkommer departementschefen senare.

Statens isbrytarverksamhet

Anslaget är för innevarande budgetår uppfört med 1 700 000 kronor.

Marinförvaltningen och kommerskollegium har framlagt förslag om vissa reparations- och moderniseringsarbeten å statsisbrytaren Ymer, varigenom Ymer skulle kunna göra fullgod tjänst åtminstone till 1974 eller ca 10 år längre än annars skulle vara möjligt. Kostnaden för dessa arbeten har ämbetsverken beräknat till 2 000 000 kronor, varav för nästa budgetår erfordras 1 200 000 kronor och återstoden för budgetåret 1956/57. Ämbetsverken framhåller, att under alla förhållanden vissa arbeten är nödvändiga å Ymer, därest fartyget över huvud skall kunna hållas i driftsdugligt skick. Kostnaden härför beräknas till ca 1 000 000 kronor utöver ordinarie underhållskostnader.

Ämbetsverkens förslag innebär att man för en jämförelsevis låg kostnad kan disponera ett fullgott isbrytarfartyg under ytterligare minst 10 år. Härtill kommer att drifts- och underhållskostnaderna för Ymer kan beräknas nedgå efter ombyggnaden. Departementschefen tillstyrker därför att fartyget repareras och moderniseras på sätt ämbetsverken föreslagit. Kostnadsberäkningarna föranleder ingen erinran från departementschefens sida och för ändamålet bör avses 2 000 000 kronor, varav 1 200 000 kronor torde böra anvisas för nästa budgetår.

Departementschefen förordar att 96 000 kronor ställes till förfogande för vissa inredningsändringar å Ymer.

Departementschefen tillstyrker, att ytterligare 100 000 kronor anvisas för löpande underhålls- och driftkostnader.

Anslaget till statens isbrytarverksamhet skulle därmed för nästa budgetår uppgå till 3 096 000 kronor.

Kostnader för handelssjöfartens dirigering

Departementschefen föreslår, att anslaget för nästa budgetår uppföres med oförändrat belopp, 20 000 kronor.

Kapitalbudgeten

Statens allmänna fastighetsfond

Säkerhetsanstalter för sjöfarten

Såsom departementschefen tidigare vid behandling av reservationsanslaget till Lotsverket: Säkerhetsanstalter för sjöfarten framhållit, torde för nästa budgetår viss del av utgifterna för säkerhetsanstalter för sjöfarten böra bestridas från anslag å kapitalbudgeten. Medelsbehovet utgör i enlighet med vad departementschefen tidigare angivit 480 000 kronor.

*Statens utlåningsfonder***Lotsverkets båtlånefond**

Med stöd av Kongl. Maj:ts den 19 februari 1954 givna bemyndigande tillkallades den 24 samma månad särskilda utredningsmän för att verkställa utredning och avgiva förslag rörande den framtida organisationen av båthållningen vid rikets lotsplatser. Utredningen har den 15 februari 1955 avgivit betänkande i ämnet. I avvaktan på slutligt ställningstagande till utredningens förslag föreslår departementschefen, att anslaget för nästa budgetår upptages till oförändrat belopp, 500 000 kronor.

Anslag till vissa myndigheter för tiden 1 juli—31 december 1955**Lotsstyrelsen: Avlöningar**

Anslaget är för innevarande budgetår uppfört med 686 300 kronor.

Medel till avlöningar för lotsstyrelsen erfordras endast under första hälften av nästa budgetår. Då departementschefen icke kan tillstyrka några tjänsteändringar synes medelsbehovet kunna upptagas till hälften av det för innevarande budgetår anvisade anslaget. För löneklassändringar tillkommer dock en ytterligare kostnad av i runt tal 1 300 kronor. Vidare föranleder de beslutade ändringarna av grundlönebeloppen omräkning av anslagsposter-
na i lotsstyrelsens avlöningsstat.

Anslaget beräknas sålunda:

avlöningar till ordinarie tjänstemän 207 500 (— 105 600) kronor;
avlöningar till icke-ordinarie personal 93 600 (— 48 300) kronor;
rörligt tillägg 43 300 (— 188 000) kronor.

Anslaget bör alltså bestämmas till 344 400 (— 341 900) kronor.

Lotsstyrelsen: Omkostnader

Som departementschefen vid anmälan av lots- och fyrstatens omkostnadsanslag anført erfordras för tiden 1 juli—31 december 1955 ett särskilt omkostnadsanslag för lotsstyrelsen. Anslaget torde som tidigare föreslagits få upptagas med 77 500 kronor.

Sjökarteverket: Avlöningar

Anslaget är för innevarande budgetår uppfört med 1 091 000 kronor.

Medel under detta anslag bör anvisas endast för tiden 1 juli—31 december 1955.

För löneklassuppflyttningar m. m. föreslås anslaget skola höjas med 6 500 kronor.

De beslutade ändringarna av grundlönebeloppen föranleder omräkning av vissa anslagsposter.

Anslaget beräknas sålunda
avlöningar till ordinarie tjänstemän 274 200 (— 137 800) kronor;
arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, 6 200 (—
6 160) kronor;
avlöningar till övrig icke-ordinarie personal 157 100 (— 72 900) kronor;
särskilda löneförmåner 52 500 (— 52 500) kronor;
rörligt tillägg 62 000 (— 269 640) kronor.

Anslaget bestämmes alltså till 552 000 (— 539 000) kronor.

Sjökarteverket: Omkostnader

Anslaget är för innevarande budgetår uppfört med 440 000 kronor.

Departementschefen föreslår, att anslaget för tiden 1 juli—31 december 1955 upptages med hälften av det för innevarande budgetår anvisade beloppet eller 220 000 kronor.

Fartygsinspektionen: Avlöningar

Anslaget är för innevarande budgetår uppfört med 620 600 kronor.

Medel under anslaget bör anvisas för tiden 1 juli—31 december 1955. Vidare föranleder de beslutade ändringarna av grundlönebeloppen omräkning av anslagsposterna.

Anslaget beräknas sålunda:

avlöningar till ordinarie tjänstemän 234 900 (— 119 700) kronor;
avlöningar till icke-ordinarie personal 32 400 (— 17 400) kronor;
rörligt tillägg 43 000 (— 173 200) kronor.

Anslaget bestämmes alltså till 310 300 (— 310 300) kronor.

Fartygsinspektionen: Omkostnader

Anslaget är för innevarande budgetår uppfört med 102 000 kronor.

Medel under anslaget bör anvisas för tiden 1 juli—31 december 1955.

Departementschefen förordar, att delposten till övriga expenser uppräknas med 500 kronor.

Anslaget bör alltså uppföras med 51 500 kronor.

Skeppsmättningsväsendet: Avlöningar

Anslaget är för innevarande budgetår uppfört med 173 200 kronor.

Medel under anslaget bör anvisas för tiden 1 juli—31 december 1955.

Av det för budgetåret 1954/55 beviljade avlöningsanslaget avser 32 300 kronor den äldre skeppsmättningsorganisationen. Någon medelsanvisning för detta ändamål under budgetåret 1955/56 erfordras icke till följd av omorganisationen fr. o. m. den 1 januari 1955. Av anslaget för innevarande budgetår hänför sig vidare 140 900 kronor till den nya skeppsmättningsorganisationen under tiden 1 januari—30 juni 1955.

De beslutade ändringarna av grundlönebeloppen föranleder omräkning av vissa anslagsposter.

Anslaget beräknas sålunda:

avlöningar till icke-ordinarie personal 114 200 (+ 26 900) kronor;

avlöningar till tillfällig personal 10 000 (oförändrat) kronor;

rörligt tillägg 16 700 (— 26 900) kronor.

Anslaget bestämmes alltså till 140 900 (— 32 300) kronor.

Skeppsmättningsväsendet: Omkostnader

Anslaget är för innevarande budgetår uppfört med 23 700 kronor.

Av det för budgetåret 1954/55 beviljade anslaget hänför sig 7 900 kronor till omkostnader för den äldre skeppsmättningsorganisationen. Till följd av omorganisationen fr. o. m. den 1 januari 1955 bortfaller dessa kostnader för budgetåret 1955/56. Av anslaget för innevarande budgetår avser vidare 15 800 kronor omkostnader för den nya skeppsmättningsorganisationen under tiden 1 januari—30 juni 1955.

Departementschefen föreslår, att för tiden 1 juli—31 december 1955 under anslaget anvisas ett belopp av 15 800 kronor.

Utskottet

De statliga förvaltningsuppgifterna på sjöfartens område äro nu uppdelade på ett flertal myndigheter. De sjöfartsärenden, som handläggas av centrala statsmyndigheter med underlydande organ, äro i första hand fördelade på lotsverket, sjökarteverket, väg- och vattenbyggnadsstyrelsen samt kommerskollegium.

Den nuvarande organisatoriska splittringen av statens sjöfartsuppgifter har medfört betydande olägenheter. Behovet av en samordning av de statliga organen på detta område synes utskottet vara till fullo ådagalagt. Det övervägande flertalet myndigheter och organisationer, som yttrat sig i frågan, ha även givit uttryck åt denna uppfattning.

I syfte att åstadkomma en mera rationell administration av hithörande uppgifter har sjöfartsorganisationsutredningen framlagt alternativa förslag till nyorganisation. Utredningen har ingående redogjort för innebörden av sina förslag. Dessa ha vidare granskats av ett stort antal remissinstanser, varvid ytterligare aspekter på förevarande organisationsproblem framkommit. Vid anmälan av propositionen har slutligen departementschefen belyst de olika organisationsalternativen och till granskning upptagit i remissyttrandena framförda kritiska synpunkter.

Utskottet kan under nu angivna omständigheter icke finna behov föreliggande av förnyad utredning i ämnet och kan alltså icke biträda det i motionerna I: 484 och II: 593 gjorda yrkandet härom.

En ändrad förvaltningsorganisation på förevarande område kan tänkas utformad på olika sätt.

Utredningen har som alternativ I föreslagit, att sjöfartsverket skall bildas genom sammanslagning av lotsverket och sjökarteverket, väg- och vattenbyggnadsverket, i vad detta handhar hamn- och farledsanläggningar, samt statens isbrytarverksamhet. Som alternativ II har utredningen föreslagit, att till det nya verket skola överföras — utöver vad som föreslås i alternativ I — de delar av kommerskollegium, som handlägga sjöfartsärenden, fränsett ekonomiska frågor och statistik. Härvid skulle sålunda till sjöfartsverket överflyttas bl. a. fartygsinspektionen, skeppsmättningsväsendet samt sociala och juridiska frågor. Sjöfartsorganisationsutredningen har för sin del förordat alternativ II.

I valet mellan de av utredningen framlagda två alternativa förslagen ha remissmyndigheterna haft delade meningar. Utskottet framlägger i det följande sina synpunkter på denna fråga.

Alternativ I innebär, att ett tekniskt-nautiskt verk tillskapas med uppgift att i olika avseenden svara för framkomstmöjligheterna till sjöss. Praktiskt taget allmän enighet synes råda om att en sammanslagning i åtminstone denna omfattning bör komma till stånd. Även utskottet anser att en organisationsändring av denna innebörd är välmotiverad.

I propositionen framlägges emellertid ett längre gående förslag, som innebär att till ett sjöfartsverk skola överföras — utöver uppgifterna enligt alternativ I — alla de ärenden som kommerskollegium handlägger på sjöfartens område med undantag av sjöfartsstatistiken. Detta förslag innebär så till vida en utvidgning av alternativ II, som även de ekonomiska sjöfartsfrågorna härvid skulle överflyttas.

Mot alternativ II ha invändningar framförts av vissa remissinstanser, främst kommerskollegium och redarorganisationerna, ävensom i motionerna I: 485 och II: 594. Här hävdas, att vid ett bifall till detta förslag kommerskollegium icke längre får tillräckliga möjligheter att som statens centrala verk på näringslivets område följa utvecklingen av olika näringsgrenar och beakta deras inbördes sammanhang.

Det sålunda angivna önskemålet att kommerskollegium skall kunna ha överblick över hela näringslivet synes emellertid kunna realiseras på olika vägar. En möjlighet är, att ämbetsverket på basis av sin egen statistik och annat tillgängligt informationsmaterial följer utvecklingen och i anslutning härtill avger remissyttranden i frågor av mera principiell betydelse för näringslivet i dess helhet. Detta torde ej möta några svårigheter, även om sjöfartsfrågorna avskiljas från ämbetsverket. Om däremot tanken är, att kommerskollegium skall vinna den önskade överblicken genom egna praktiska ämbetsåligganden inom olika näringsgrenar synes detta innebära, att en rad myndigheter skulle inordnas under kollegium. Detta kan näppeligen vara en realistisk tanke. Utvecklingen i fråga om statsförvaltningens organisation synes i stället gå i motsatt riktning, vilket torde betingas av att både samhällsmaskineriet och näringslivet efter hand fått en alltmera komplicerad och specialiserad karaktär. Nybildning av myndigheter har sålunda på senare tid i flera fall skett genom utbrytning av speciella uppgif-

ter från äldre ämbetsverk. I fråga om det föreslagna sjöfartsverket skulle en sådan utbrytning ske både från kommerskollegium och från väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, ehuru å andra sidan de nu på skilda håll omhänderthavda uppgifterna skulle sammanföras till en förvaltningsenhet. Såvitt utskottet kan finna, måste det vara en riktig strävan att för sådana områden, där samhällets organ ha betydelsefulla funktioner, koncentrera de administrativa organen, så att en effektiv och rationell organisation vinnas. Så är redan fallet beträffande kommunikationsväsendet i övrigt, där frågor avseende järnvägarna, vägväsendet och lufttrafiken omhändervas av särskilda myndigheter. Det synes då vara ett naturligt led i utvecklingen, att för en så betydelsefull näringsgren som sjöfarten ett särskilt organ tillskapas, som kan samordna de olika statliga insatserna. Utskottet kan då icke finna det riktigt att på grund av önskemålet att kommerskollegium skall kunna följa sjöfartsfrågorna avstå från en organisation, som med hänsyn till intresset att samordna alla sjöfartsfrågor ter sig som den mest ändamålsenliga. Som departementschefen framhållit kan nämligen knappast något tvivel råda därom, att de i kommerskollegium nu handlagda sjöfartsfrågorna ha ett närmare samband med de sjöfartsärenden, som enligt alternativ I skola hänföras till sjöfartsverket, än med de övriga ärendena i kommerskollegium, vilka bl. a. avse bergsbruk, elkraftområdet samt monopol- och kartellövervakning. Vid sitt ställningstagande har utskottet också ansett stor vikt böra fästas vid det förhållandet, att det icke kan vara välbetänkt att inrätta ett sjöfartsverk med uppgift att svara för byggnad av hamnar och farleder och för framkomligheten i våra farvatten men icke samtidigt sörja för att verket kan planera åtgärderna och bedöma behovet mot bakgrunden av sjöfartens allmänna utveckling. Även vid prövning av andra frågor — fartygstekniska, juridiska och sociala — blir ofta en ekonomisk avvägning nödvändig. Det är därför, såsom kommerskollegium påpekat, svårt att skilja den ekonomiska bedömningen av sjöfartsfrågorna från granskningen i övrigt. Detta leder fram till att de ekonomiska frågorna böra medfölja till det nya verket. Liksom departementschefen anser utskottet vidare, att det måste vara värdefullt att inom ett och samma verk få tillgång till allsidig sakkunskap, vilket innebär att skiftande frågor kunna belysas från olika håll. Även för de olika kategorier, som äro anknutna till sjöfartsnäringsen, bör det vara en fördel att kunna vända sig till en myndighet i stället för fyra. Utskottet anser sålunda — liksom för övrigt en rad remissinstanser, bl. a. lotsstyrelsen, hamnförbundet och de ombordanställdas organisationer — att det mera omfattande alternativet är att föredraga. Utskottet tillstyrker, att ett sjöfartsverk med den av departementschefen förordade utformningen inrättas och kan sålunda icke biträda yrkandet i motionerna I: 485 och II: 594 om genomförande av alternativ I med därav föranledda jämkningar i personal- och anslagshänseenden.

I sistnämnda motioner har vidare hemställts, att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ägnar särskild upp-

märksamhet åt att det nya verket icke fungerar så, att näringslivet därigenom orsakas olägenheter. Då det måste förutsättas, att ett organ av sjöfartsverkets typ, som har att fullgöra viktiga serviceuppgifter för sjöfarten, är inriktat på att på bästa sätt betjäna sjöfarten, synes någon särskild åtgärd i enlighet med nämnda yrkande ej erforderlig. Utskottet anser därför ej anledning föreligga att tillstyrka motionerna i denna del.

Enligt departementschefens förslag, som överensstämmer med sjöfartsorganisationsutredningens, skulle den av kommerskollegii statistiska byrå handhavda sjöfartsstatistiken kvarbliva i kommerskollegium. Motivet härför är enligt utredningen att en överflyttning av dessa ärenden till det nya verket skulle medföra en icke önskvärd splittring av de näringsstatistiska arbetsuppgifter, som kommerskollegium alltmera kommit att fullgöra i sin egenskap av central myndighet för näringsstatistiken. I motionen II: 597 föreslås att den sjöfartsstatistiska sektionen hos kommerskollegium skall överföras till sjöfartsverket. Till stöd härför anföres, att handläggningen av de ekonomiska frågorna i sjöfartsverket måste ske i nära kontakt med det utredningsarbete, som regelbundet pågår inom kommerskollegiets sjöfartsstatistiska avdelning. Denna tanke synes utskottet ha visst fog för sig. I anslutning till den av utredningen åberopade motiveringen anser sig utskottet dock icke böra motsätta sig att sjöfartsstatistiken tills vidare bibehålles i kommerskollegium. Härvid torde få förutsättas, att formerna för samarbetet mellan de båda verken i berörda frågor ägnas särskild uppmärksamhet. Av det anförda följer, att utskottet icke anser sig kunna tillstyrka yrkandet i motionen i här angivet avseende.

I motionen II: 599 har bl. a. yrkats att handelsflottans välfärdsfond skall förvaltas av det nya verket. Då i propositionen föreslagits att samtliga uppgifter med anknytning till sjöfarten med undantag av sjöfartsstatistiken skola överflyttas från kommerskollegium till sjöfartsverket, synes detta innebära, att sjöfartsverket skall övertaga förvaltningen av handelsflottans välfärdsfond. Under sådana omständigheter torde någon särskild åtgärd från riksdagens sida i anledning av motionen i denna del icke vara påkallad.

Utskottet har icke något att erinra mot att det nya verket, inbegripet lokalstater, benämnes sjöfartsverket och att den centrala styrelsen kallas sjöfartsstyrelsen.

Vad beträffar sjöfartsstyrelsens förläggning upplyses i propositionen att utredning igångsatts rörande möjligheterna att lägga verket på annan ort än Stockholm. Departementschefen har för avsikt att för 1956 års riksdag framlägga förslag i ämnet. De skäl, som departementschefen anfört till stöd för annan förläggning än till Stockholm, synas utskottet i och för sig beaktansvärda; samtidigt förutsätter utskottet emellertid att de av departementschefen antydda olägenheterna av en dylik förläggning upptagas till prövning vid utredningen. Utskottet anser sig i avvaktan på utredningen icke nu böra närmare ingå på denna fråga. Motionerna I: 483 och II: 598 i här berörda del torde därför icke böra föranleda någon riksdagens åtgärd. Mot förslaget att verket i varje fall tills vidare stannar i Stockholm har utskottet ingen erinran.

Utskottet övergår här efter till frågan om sjöfartsstyrelsens organisation.

Utskottet tillstyrker departementschefens förslag, att sjöfartsstyrelsen organiseras som ett kollegialt ämbetsverk med en generaldirektör som chef. Det synes befogat, att ledningen för verket förstärkes med ytterligare en chefstjänsteman med överdirektörs ställning, varför förslaget härom jämväl tillstyrkes.

Enligt departementschefens förslag skola ärendena i sjöfartsstyrelsen fördelas på sju byråer, var till komma en ekonomisk sektion och ett försvarskontor.

Departementschefen räknar icke med att de ekonomiska ärendena bli av sådan omfattning, att det är erforderligt att för dem inrätta en särskild byrå. I förenämnda motion II: 597 har emellertid yrkats, att sjöfartsstatistiken skall överflyttas från kommerskollegium till sjöfartsstyrelsen och handläggas inom den ekonomiska sektionen, som samtidigt skulle omvandlas till en byrå. Obestriddligen får den i propositionen föreslagna ekonomiska sektionen synnerligen betydelsefulla uppgifter. Utskottet har emellertid i det föregående avstyrkt en överflyttning till det nya verket av sjöfartsstatistiken. Med hänsyn härtill och i avvaktan på kommande praktiska erfarenheter anser utskottet, att den arbetsenhet, som skall handha de ekonomiska ärendena, tills vidare bör kunna organiseras som en sektion. Motionen kan alltså icke heller i nu omhandlade del biträdas av utskottet.

Enligt det föreliggande förslaget skall väg- och vattenbyggnadsverkets lokala organisation för hamn- och farledsbyggande, nämligen de tre hamnavdelningarna i Stockholm, Karlskrona och Göteborg, indragas. Hithörande utrednings- och byggnadsfrågor — jämte den byggnadsverksamhet som handhaves av lotsstyrelsen — avses skola sammanföras till sjöfartsstyrelsen och handläggas inom dess byggnadsbyrå. Styrelsen skall ha möjlighet att organisera lokala kontor på de orter, där så befinnes erforderligt. Vissa remissinstanser ha uttalat sig emot en indragning av hamnavdelningarna. Även i de berörda motionerna I: 483 och II: 598 understrykes behovet av fasta distriktsavdelningar för sjöfartsverkets arbetsuppgifter på detta område. I motionerna I: 482 och II: 596 framhålles, att de föreslagna lokala kontoren icke i alla avseenden kunna ersätta de nuvarande hamnavdelningarna, varvid yrkas att sjöfartsverket utrustas med två lokala hamnavdelningar och att verket självt skall äga besluta om förläggningsorter och verksamhetsområden för dessa avdelningar.

De skäl, som åberopas till stöd för yrkandena i nämnda motioner, synas utskottet till väsentlig del värda beaktande. Utskottet delar sålunda uppfattningen, att de olika arbetsuppgifter med avseende på hamnväsendet, som komma att åvila sjöfartsverket, icke böra eller kunna helt centraliseras. Det är också, som i motionerna uttalats, önskvärt, att tillgång finnes på personal med god lokalkännedom om förhållandena i olika landsdelar. Det synes däremot icke fullt klart, att dylika önskemål tillgodoses lättare genom en på förhand fastslagen lokalorganisation än genom en mera rörlig organisation. Man torde exempelvis knappast kunna förvänta någon mera ingående

lokalkännedom hos vederbörande tjänstemän, om landet uppdelas på endast två distrikt. Utskottet vill också erinra om att väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, som för närvarande omhänderhar berörda verksamhet, i sitt remissyttrande uttalat, att frågan, om hamnavdelningarna böra ligga kvar på nuvarande orter och om de böra ändras till antal, bör bli beroende på arbetsuppgifternas omfattning och förläggning. Utskottet anser i anslutning härtill och till vad departementschefen uttalat, att lokalorganisationen ej bör låsas fast utan kunna växla med hänsyn till omständigheterna. Det kan bl. a. ej vara uteslutet, att det tidvis erfordras flera lokalkontor än för närvarande, ehuru av mindre omfattning. Av det anförda följer, att utskottet icke finner sig kunna biträda de i nyssnämnda motioner framställda yrkandena i nu berört avseende.

I motionen II: 599 föreslås bl. a. att handelsflottans välfärdsråds kansli-personal intages på sjöfartsverkets personalstat, i samband varmed vissa ändringar av tjänsterna påyrkas. Då utskottet i likhet med departementschefen icke anser sig kunna förorda, att befattningarna uppföras på det nya verkets stat, kan utskottet icke biträda motionen i angivna del.

Mot den föreslagna byråindelningen och fördelningen av arbetsuppgifterna inom de olika organisationsenheterna synes utskottet icke något vara att erinra. Då det icke torde låta sig göra att på förhand ange de exakta uppgifterna för varje enskild befattningshavare, anser utskottet i likhet med departementschefen, att vid verkets tillkomst de nuvarande lönegradsplaceringarna i allmänhet böra bibehållas. Först sedan det i praktiken blivit klarlagt om anledning till ändrad löneställning föreligger, böra dessa frågor upptagas till behandling. Den av departementschefen föreslagna personaluppsättningen har utskottet, såväl vad beträffar antal som inplacering i lönegrad, ansett böra godtagas. Vidare biträder utskottet departementschefens uttalanden om vidtagande av övergångsanordningar i samband med sjöfartsverkets inrättande.

Enligt förslaget skola till sjöfartsverket höra två lokalstater, nämligen lots- och fyrstaten samt fartygsinspektionen m. m. Utskottet tillstyrker förslaget och finner sig böra godtaga den föreslagna organisationen för sistnämnda lokalstat, till vilken skola sammanföras fartygsinspektionens och skeppsmätningsväsendets distriktsorgan samt kontrollstationer för prövning av nautiska instrument. Utskottet anser i likhet med departementschefen, att det bör ankomma på sjöfartsstyrelsen att närmare överväga möjligheten av att framdeles sammanföra de båda lokalstaterna, så att en enhetlig distriktsindelning av lokalorganen inom sjöfartsverket skall kunna åstadkommas. Vad i propositionen uttalats om överförande till sjöfartsverket av materiel av olika slag har icke föranlett någon erinran från utskottets sida.

Såsom departementschefen nämnt finnas för närvarande ett antal anslag uppförda under riksstatens fjärde, sjätte och tionde huvudtitlar samt på kapitalbudgeten, vilka disponeras av de verk, som avses skola uppgå i sjöfartsverket. Dessa anslag böra i fortsättningen disponeras av sjöfartsverket. Då verket föreslås skola träda i funktion den 1 januari 1956, vilket utskottet

anser bör godtagas, innebär detta, att anslagen till sjöfartsstyrelsen skola beräknas med hänsyn till kostnaderna under ett halvt budgetår. Detsamma gäller anslagen för lokalstaten, fartygsinspektionen m. m. samt till lotsstyrelsen, sjökarteverket, fartygsinspektionen och skeppsmättningsväsendet. För lots- och fyrstaten samt för sakanslagen bör däremot medelsberäkningen gälla hela budgetåret.

Vid sin granskning av de verkställda beräkningarna under ett vart av ifrågavarande anslag har utskottet icke funnit något vara att erinra. Frånsett anslagen till sjöfartsstyrelsen, vilka grunda sig på den av utskottet i det föregående tillstyrkta personalorganisationen, har departementschefen vid beräkningen av anslagen i flertalet fall räknat med i stort sett oförändrade anslagsbelopp, dock i förekommande fall med omräkning till halvt budgetår.

Vad särskilt beträffar anslaget till säkerhetsanstalter för sjöfarten framgår av redogörelsen i ämnet, att kostnaden för det under byggnad varande nya tjänstefartyget för östra lotsdistriktet beräknas komma att nedgå med 700 000 kronor; det för ändamålet återstående erforderliga beloppet utgör 1 500 000 kronor, vilket nu bör anvisas.

På av departementschefen anförda skäl tillstyrker utskottet, att statsisbrytaren Ymer repareras och moderniseras i enlighet med framlagt förslag för en kostnad av 2 000 000 kronor, varav 1 200 000 kronor böra anvisas för nästa budgetår.

Åberopande det anförda hemställer utskottet,

att riksdagen må

I. med bifall till Kungl. Maj:ts förslag och med avslag å motionerna I: 482 och II: 596, I: 484 och II: 593, I: 485 och II: 594, I: 483 och II: 598, sistnämnda båda motioner i vad de avse sjöfartsverkets hamnavdelningar och därmed sammanhängande spörsmål, II: 597 samt II: 599, godkänna av departementschefen i statsrådsprotokollet över handelsärenden för den 4 mars 1955 framlagt förslag om inrättande från och med den 1 januari 1956 av ett sjöfartsverk;

II. med bifall till Kungl. Maj:ts förslag och med avslag å motionerna I: 484 och II: 593 samt I: 485 och II: 594, bemyndiga Kungl. Maj:t att, i enlighet med i förberörda statsrådsprotokoll framlagda förslag, fastställa personalförteckningar för sjöfartsstyrelsen och fartygsinspektionen m. m.;

III. bemyndiga Kungl. Maj:t att, i enlighet med i samma statsrådsprotokoll framlagt förslag, vidtaga ändringar i personalförteckningen för lots- och fyrstaten;

IV. med bifall till Kungl. Maj:ts förslag och med avslag å motionerna I: 484 och II: 593 samt I: 485 och II: 594, godkänna följande avlöningsstat för sjöfartsstyrelsen, att tillämpas under tiden 1 januari—30 juni 1956:

Avlöningsstat

1. Avlöningar till ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i> ...	699 100
2. Avlöningar till icke-ordinarie personal	715 400
3. Arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t	1 400
4. Särskilda löneförmåner, <i>förslagsvis</i>	52 500
5. Rörligt tillägg, <i>förslagsvis</i>	219 600

Summa kronor 1 688 000

V. med bifall till Kungl. Maj:ts förslag och med avslag å motionerna I: 484 och II: 593 samt I: 485 och II: 594, godkänna följande avlöningsstat för fartygsinspektionen m. m., att tillämpas under tiden 1 januari—30 juni 1956:

Avlöningsstat

1. Avlöningar till ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i> .	246 000
2. Arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t	3 600
3. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal	165 000
4. Rörligt tillägg, <i>förslagsvis</i>	69 100

Summa kronor 483 700

VI. godkänna följande avlöningsstat för lots- och fyrstaten, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1955/56:

Avlöningsstat

1. Avlöningar till ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>	6 503 500
2. Avlöningar till icke-ordinarie personal, <i>förslagsvis</i>	5 558 300
3. Särskilda löneförmåner till ordinarie och icke- ordinarie personal, <i>förslagsvis</i>	2 919 500
4. Rörligt tillägg, <i>förslagsvis</i>	1 170 400

Summa kronor 16 151 700

VII. med bifall till Kungl. Maj:ts förslag och motionerna I: 485 och II: 594 samt med avslag å motionerna I: 484 och II: 593, godkänna följande avlöningsstat för sjökarteverket, att tillämpas under tiden 1 juli—31 december 1955:

Avlöningsstat

1. Avlöningar till ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>	274 200
2. Arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t	6 200

3. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal	157 100
4. Särskilda löneförmåner, <i>förslagsvis</i>	52 500
5. Rörligt tillägg, <i>förslagsvis</i>	62 000
	<hr/>
	Summa kronor 552 000

VIII. med bifall till Kungl. Maj:ts förslag och med avslag å motionerna I: 484 och II: 593 samt I: 485 och II: 594, godkänna följande avlöningsstat för fartygsinspektionen, att tillämpas under tiden 1 juli—31 december 1955:

Avlöningsstat

1. Avlöningar till ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>	234 900
2. Avlöningar till icke-ordinarie personal	32 400
3. Rörligt tillägg, <i>förslagsvis</i>	43 000
	<hr/>
	Summa kronor 310 300

IX. med bifall till Kungl. Maj:ts förslag och med avslag å motionerna I: 484 och II: 593 samt I: 485 och II: 594, godkänna följande avlöningsstat för skeppsmätningväsendet, att tillämpas under tiden 1 juli—31 december 1955:

Avlöningsstat

1. Avlöningar till icke-ordinarie personal	114 200
2. Avlöningar till tillfällig personal, <i>förslagsvis</i>	10 000
3. Rörligt tillägg, <i>förslagsvis</i>	16 700
	<hr/>
	Summa kronor 140 900

X. med bifall till Kungl. Maj:ts förslag och motionerna I: 485 och II: 594 samt med avslag å motionerna I: 484 och II: 593, godkänna följande avlöningsstat för lotsstyrelsen, att tillämpas under tiden 1 juli—31 december 1955:

Avlöningsstat

1. Avlöningar till ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>	207 500
2. Avlöningar till icke-ordinarie personal	93 600
3. Rörligt tillägg, <i>förslagsvis</i>	43 300
	<hr/>
	Summa kronor 344 400

XI. för budgetåret 1955/56 under fjärde huvudtiteln anvisa till

a) *Sjökarteverket: Mättnings- och rekognosceringsverksamhet* ett reservationsanslag av 856 000 kronor

b) *Sjökarteverket: Bidrag till internationella hydrografiska byrån* ett förslagsanslag av 23 000 kronor

c) *Sjökarteverket: Ombyggnad av sjömättingsfartyg* ett reservationsanslag av 350 000 kronor;

XII. med bifall till Kungl. Maj:ts förslag och motionerna I: 485 och II: 594 samt med avslag å motionerna I: 484 och II: 593, för budgetåret 1955/56 under fjärde huvudtiteln anvisa till

a) *Sjökarteverket: Avlöningar* ett förslagsanslag av 552 000 kronor

b) *Sjökarteverket: Omkostnader* ett förslagsanslag av 220 000 kronor;

XIII. för budgetåret 1955/56 under tionde huvudtiteln anvisa till

a) *Lots- och fyrstaten: Avlöningar* ett förslagsanslag av 16 151 700 kronor

b) *Lots- och fyrstaten: Omkostnader* ett förslagsanslag av 4 513 000 kronor

c) *Lotsverket: Säkerhetsanstalter för sjöfarten* ett reservationsanslag av 2 890 000 kronor

d) *Statens isbrytarverksamhet* ett förslagsanslag av 3 096 000 kronor

e) *Kostnader för handelssjöfartens dirigering* ett förslagsanslag av 20 000 kronor;

XIV. med bifall till Kungl. Maj:ts förslag och med avslag å motionerna I: 484 och II: 593 samt I: 485 och II: 594, för budgetåret 1955/56 under tionde huvudtiteln anvisa till

a) *Sjöfartsstyrelsen: Avlöningar* ett förslagsanslag av 1 688 000 kronor

b) *Sjöfartsstyrelsen: Omkostnader* ett förslagsanslag av 440 600 kronor;

XV. med bifall till Kungl. Maj:ts förslag och med avslag å motionerna I: 484 och II: 593 samt I: 485 och II: 594, för budgetåret 1955/56 under tionde huvudtiteln anvisa till

a) *Fartygsinspektionen m. m.: Avlöningar* ett förslagsanslag av 483 700 kronor

b) *Fartygsinspektionen m. m.: Omkostnader* ett förslagsanslag av 68 000 kronor;

XVI. med bifall till Kungl. Maj:ts förslag och med avslag å motionerna I: 484 och II: 593 samt I: 485 och II: 594, för budgetåret 1955/56 under tionde huvudtiteln anvisa till

a) *Fartygsinspektionen: Avlöningar* ett förslagsanslag av 310 300 kronor

b) *Fartygsinspektionen: Omkostnader* ett förslagsanslag av 51 500 kronor

c) *Skeppsmättningsväsendet: Avlöningar* ett förslagsanslag av 140 900 kronor

d) *Skeppsmättningsväsendet: Omkostnader* ett förslagsanslag av 15 800 kronor;

XVII. med bifall till Kungl. Maj:ts förslag och motionerna I: 485 och II: 594 samt med avslag å motionerna I: 484 och II: 593, för budgetåret 1955/56 under tionde huvudtiteln anvisa till

a) *Lotsstyrelsen: Avlöningar* ett förslagsanslag av 344 400 kronor

b) *Lotsstyrelsen: Omkostnader* ett förslagsanslag av 77 500 kronor;

XVIII. för budgetåret 1955/56 såsom investeringsanslag anvisa

a) under Statens allmänna fastighetsfond till *Säkerhetsanstalter för sjöfarten* 480 000 kronor

b) under Statens utlåningsfonder till *Lotsverkets båtlånefond* 500 000 kronor;

XIX. avslå motionerna I: 483 och II: 598, i vad de avse skrivelse till Kungl. Maj:t;

XX. avslå motionerna I: 485 och II: 594, i vad de avse skrivelse till Kungl. Maj:t.

Stockholm den 20 maj 1955

På statsutskottets vägnar:

MARTIN SKOGLUND

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet ha närvarit

från första kammaren: herrar Karl Andersson, Gustaf Karlsson, Ohlon, Iwar Anderson, Näsgård, Leander, Näsström, Pålsson, Hesselbom, Sundelin, Einar Persson, Thun, Elfving, Aastrup och Svärd; samt

från andra kammaren: herrar Skoglund i Doverstorp, Malmborg i Skövde, Ståhl, Lindholm, Rubbestad, Eriksson i Sandby, Åkerström, Staxäng, fröken Elmén, herrar Johansson i Mysinge, Thapper, Gustafsson i Skellefteå, Blidfors, Andreasson och fröken Olsson.

Reservationer

a) av herrar *Ohlon, Sundelin, Aastrup, Svärd, Skoglund* i Doverstorp, *Malmborg* i Skövde, *Ståhl, Staxäng*, fröken *Elmén* och herr *Gustafsson* i Skellefteå, vilka ansett att utskottet bort tillstyrka motionerna I: 485 och II: 594 och att därför

dels den del av utskottets yttrande på s. 55, som börjar med »Den nuvarande» och slutar med »olika sätt», bort ersättas med text av följande lydelse:

»Enligt de ursprungliga direktiven för sjöfartsorganisationsutredningen skulle utredningen avse den kommunikationstekniska sidan av sjöfartens problemkomplex, d. v. s. de frågor, som sammanhånga med hamnar, farleder och över huvud taget framkomstmöjligheterna till sjöss. Utredningen skulle undersöka möjligheterna att i lämplig utsträckning samordna ärenden rörande sjöfartens hjälporgan på detta område, eventuellt att hänföra alla sådana ärenden till ett verk. Sjöfartsnäringens kommersiellt, tekniskt och socialt präglade frågor lämnades däremot utanför utredningens uppdrag. Dessa ärenden, som äro koncentrerade till kommerskollegium, ansågos böra kvarbliva där. Under utredningsarbetets gång anmodades utredningen att såsom ett alternativ pröva tanken på ett sjöfartsverk, vilket skulle omfatta även de sjöfartsuppgifter, som enligt de ursprungliga direktiven skulle stanna i kommerskollegium.

Utredningen utmynnade icke i ett enda förslag utan i två alternativ.»

dels den del av utskottets yttrande, som på s. 56 börjar med »Alternativ I» och på s. 58 slutar med »kallas sjöfartsstyrelsen», bort ersättas med text av följande lydelse:

»Utskottet har givetvis icke något att erinra mot en koncentration av förvaltningsuppgifterna på sjöfartsområdet under förutsättning att härigenom vinnas reella fördelar ur såväl effektivitets- som kostnadssynpunkt. Såsom från sjöfartshåll och av ett stort antal remissmyndigheter framhållits blir detta icke fallet, om Kungl. Maj:ts förslag genomföres. Därest koncentrationen begränsas till alternativ I i utredningens förslag, synes i och för sig icke något vara att erinra mot en sammanslagning enligt i detta alternativ uppdragna riktlinjer. Sålunda kunna vissa skäl anföras för att lotsstyrelsen och sjökarteverket sammanslås. Frågan härom har övervägts vid flera tidigare tillfällen, beroende på den naturliga samhörighet som råder mellan de båda verkens förvaltningsområden. Då väg- och vattenbyggnadsstyrelsens hamnorgans och lotsstyrelsens byggnadsuppgifter till stor del äro av likartad karaktär, kan det synas ändamålsenligt, att dessa få en gemensam organisation. Isbrytningsverksamheten avser framkomstmöjligheterna till sjöss och är i huvudsak en nautisk angelägenhet, varför det kan vara befogat, att även denna verksamhet successivt överföres till det föreslagna sjöfartsverket. Härigenom skulle erhållas ett verk av huvudsakligen teknisk-nautisk karaktär.

Utskottet vill alltså icke motsätta sig en sammanslagning enligt alternativ I. Såsom i motionerna I: 485 och II: 594 framhållits synes det utskottet dock angeläget, att Kungl. Maj:t under den första tiden av den nya styrelsens verksamhet ägnar särskild uppmärksamhet åt att verket fungerar organisatoriskt tillfredsställande, så att handeln och sjöfarten icke tillskyndas olägenheter till följd av bristande effektivitet hos skilda organ inom det nybildade verket.

Vad beträffar alternativ II är detsamma enligt utskottets mening icke till fullo utrett. Sålunda har, såsom i motionerna framhållits, närmare undersökning icke skett, i vilken mån och på vilket sätt kommerskollegium skall

kunna fullgöra sin uppgift som statens centrala verk på näringslivets område. Kollegiets förtrogenhet med det svenska näringslivet bottnar helt i ämbetsverkets befattning med de olika näringsgrenarnas praktiska frågor, varigenom utvecklingen av de olika näringarna och deras inbördes samband automatiskt kunnat följas. Ett genomförande av alternativ II skulle otvivelaktigt vara till förfång icke endast för sjöfartsnäringen utan även för andra näringsgrenar. Det har framhållits, att den svenska handelsns utveckling under det senaste seklet på ett betydelsefullt sätt befordrats av den svenska sjöfartens utveckling, framför allt genom linjesjöfartens utbyggnad, medan sjöfartens tillväxt i sin tur varit i betydande grad betingad av de svenska exportnäringarnas uppsving. Sjöfartens gemenskap med näringslivet i övrigt har på senare tid också i viktiga sammanhang bl. a. kommit till synes vid behandlingen av beskattningsfrågor. Det kan enligt utskottets mening icke vara välbetänkt att nu bryta detta samband.

Några bärande skäl över huvud taget för att genomföra alternativ II ha enligt utskottets mening icke anförts. Endast i generella ordalag göres gällande, att vissa olägenheter äro förenade med den nuvarande splittringen. Några bedömningar beträffande arten och omfattningen av dessa olägenheter ha icke gjorts, än mindre har det klarlagts i vad mån de motivera ett sönderbrytande av en organisation, som enligt allmän uppfattning fungerat tillfredsställande. Utskottet är i stället av den uppfattningen, att några som helst nackdelar av det nuvarande systemet icke påvisats, vilket också bestrykes av flertalet näringsorganisationer på sjöfartens område.

Av remissinstanserna ha nästan samtliga företrädare för handels- och sjöfartsnäringen och därtill närmare knutna verksamhetsgrenar på betydelsefulla punkter ställt sig avvisande mot alternativ II. Det må härvid framhållas, att detta alternativ med utförlig motivering avstyrkts av de civila och militära huvudmyndigheterna på sjöfartsområdet, nämligen kommerskollegium, chefen för marinen och marinförvaltningen. Med hänsyn till den erfarenhet och fond av sakkunskap, som finnes representerad bland dessa myndigheter och organisationer, synes utskottet deras uttalanden ha bort tillmätas särskild tyngd.

Departementschefen har föreslagit en centralisering, som går längre än alternativ II. Detta förslag, som innebär ett överflyttande även av kommerskollegiets ekonomiska sjöfartsfrågor till sjöfartsverket, har icke ens varit föremål för remissbehandling. I en fråga av så vittgående betydelse för vår sjöfart, som det här gäller, synes det otillfredsställande, att ärendet förelagts riksdagen i ett så outrett skick som fallet är. Detta gäller såväl grunddragen i den tilltänkta organisationen som enskildheterna i vissa viktiga avseenden. Det förtjänar härvid erinras om att sjöfartsorganisationsutredningen understrukit, att möjligheterna att bevara det näringsekonomiska sambandet mellan sjöfartsnäringen och andra näringsgrenar icke få minskas. Enligt utredningens mening borde därför sjöfartens kommersiella frågor och spörsmålen om sjöfartsnäringens ekonomiska förhållanden, sedda i samband med landets övriga näringar, bevakas inom kommerskollegium.

Av angivna skäl och då enligt utskottets mening risk förefinnes, att departementschefens förslag skulle medföra oförmånliga verkningar för sjöfarten, kan utskottet icke biträda detsamma. I anslutning härtill finner utskottet sig böra erinra om att utredningen uttalat, att för den händelse praktiska svårigheter skulle möta att i ett sammanhang genomföra hela omorganisationen, detta kan ske etappvis, varvid alternativ I utgör en lämplig första etapp.

Med hänsyn till vad i det föregående anförts vill utskottet alltså icke motsätta sig att i enlighet med yrkandet i motionerna I: 485 och II: 594 ett sjöfartsverk inrättas med teknisk-nautiska arbetsuppgifter och att detsamma organiseras enligt sjöfartsorganisationsutredningens alternativ I.

Av det anförda följer, att utskottet icke kan biträda motionerna I: 484 och II: 593, II: 597 samt II: 599.

Utskottets i det föregående redovisade förslag innebär alltså, att ett centralt ämbetsverk bildas genom organisatorisk sammanslagning av lotsverket och sjökarteverket, väg- och vattenbyggnadsverkets hamnorgan och statens isbrytarverksamhet. Ämbetsverket i fråga torde böra benämnas sjöfartsstyrelsen eller, med lokala organ, sjöfartsverket och träda i funktion den 1 januari 1956.»

dels den del av utskottets yttrande på s. 59, som börjar med »Utskottet tillstyrker» och slutar med »av utskottet», bort ha följande lydelse:

»Sjöfartsstyrelsen bör organiseras som ett kollegialt ämbetsverk med en generaldirektör i Cp 19 som chef. I ämbetsverket böra ingå följande byråer, nämligen nautiska byrån, sjökartebyrån, fyr- och elektrobyrån, byggnadsbyrån, fartygsbyrån och administrativa byrån samt ett försvarskontor. Personalbehovet å dessa organisationsenheter torde böra tillgodoses i enlighet med utredningens förslag under alternativ I med de jämkningar, som departementschefen förordat. Detsamma gäller fördelningen av arbetsuppgifterna på ifrågavarande enheter. Utskottet har i överensstämmelse härmed beräknat sjöfartsstyrelsens avlöningsanslag till 1 310 200 kronor och omkostnadsanslag till 386 100 kronor. Det torde få ankomma på Kungl. Maj:t att i enlighet med utskottets förslag fastställa personalförteckning för sjöfartsstyrelsen.»

dels den del av utskottets yttrande, som på s. 60 börjar med »I motionen» och på s. 61 slutar med »halvt budgetår», bort ersättas med text av följande lydelse:

»Vad beträffar den föreslagna byråindelningen och fördelningen av arbetsuppgifterna inom de olika organisationsenheterna vill utskottet framhålla, att, då det icke torde låta sig göra att på förhand ange de exakta uppgifterna för varje enskild befattningshavare, de nuvarande lönegradsplaceringarna i allmänhet böra bibehållas. Först sedan det i praktiken blivit klarlagt om anledning till ändrad löneställning föreligger, böra dessa frågor upptagas till behandling.

Såsom departementschefen nämnt finnas för närvarande ett antal anslag uppförda under riksstatens fjärde, sjätte och tionde huvudtitlar samt på

kapitalbudgeten, vilka disponeras av de verk, som avses skola uppgå i sjöfartsverket. Dessa anslag böra i fortsättningen disponeras av sjöfartsverket. Då verket föreslås skola träda i funktion den 1 januari 1956, innebär detta, att anslagen till sjöfartsstyrelsen skola beräknas med hänsyn till kostnaderna under ett halvt budgetår. Detsamma gäller anslagen till lotsstyrelsen och sjökarteverket. För lots- och fyrstaten, fartygsinspektionen och skeppsmätningstväsendet samt för sakanslagen bör däremot medelsberäkningen gälla hela budgetåret. Vid beräkningen av ettvarvt av ifrågavarande anslag har i flertalet fall räknats med i stort sett oförändrade anslagsbelopp, dock i förekommande fall med omräkning till helt respektive halvt budgetår. Utskottets förslag härutinnan framgår av det följande.

Mot av departementschefen föreslagna ändringar i personalförteckningen för lots- och fyrstaten har utskottet icke något att erinra.

Det torde få ankomma på Kungl. Maj:t att vidtaga i samband med sjöfartsverkets inrättande erforderliga övergångsanordningar.»

dels ock utskottets hemställan i nedan angivna delar bort ha följande lydelse:

»I. i anledning av Kungl. Maj:ts förslag, med bifall till motionerna I: 485 och II: 594 samt med avslag å motionerna I: 482 och II: 596, I: 484 och II: 593, I: 483 och II: 598, sistnämnda båda motioner i vad de avse sjöfartsverkets hamnavdelningar och därmed sammanhängande spörsmål, II: 597 samt II: 599, godkänna av utskottet förordad förslag om inrättande från och med den 1 januari 1956 av ett sjöfartsverk;

II. i anledning av Kungl. Maj:ts förslag, med bifall till motionerna I: 485 och II: 594 samt med avslag å motionerna I: 484 och II: 593, bemyndiga Kungl. Maj:t att, i enlighet med av utskottet framlagt förslag, fastställa personalförteckning för sjöfartsstyrelsen;

IV. i anledning av Kungl. Maj:ts förslag, med bifall till motionerna I: 485 och II: 594 samt med avslag å motionerna I: 484 och II: 593, godkänna följande avlöningsstat för sjöfartsstyrelsen, att tillämpas under tiden 1 januari—30 juni 1956:

Avlöningsstat

1. Avlöningar till ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>	487 500
2. Avlöningar till icke-ordinarie personal	599 100
3. Arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t	1 400
4. Särskilda löneförmåner, <i>förslagsvis</i>	52 500
5. Rörligt tillägg, <i>förslagsvis</i>	169 700

Summa kronor 1 310 200

V. med bifall till motionerna I: 484 och II: 593 samt I: 485 och II: 594 avslå Kungl. Maj:ts förslag till avlöningsstat för fartygsinspektionen m. m., i vad den avser tiden 1 januari —30 juni 1956;

VIII. i anledning av Kungl. Maj:ts förslag och med bifall till motionerna I: 484 och II: 593 samt I: 485 och II: 594, godkänna följande avlöningsstat för fartygsinspektionen, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1955/56:

Avlöningsstat

1. Avlöningar till ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>	469 800
2. Avlöningar till icke-ordinarie personal	64 800
3. Rörligt tillägg, <i>förslagsvis</i>	86 000
	Summa kronor 620 600

IX. i anledning av Kungl. Maj:ts förslag och med bifall till motionerna I: 484 och II: 593 samt I: 485 och II: 594, godkänna följande avlöningsstat för skeppsmättningsväsendet, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1955/56:

Avlöningsstat

1. Avlöningar till icke-ordinarie personal	228 400
2. Avlöningar till tillfällig personal, <i>förslagsvis</i> ..	20 000
3. Rörligt tillägg, <i>förslagsvis</i>	33 400
	Summa kronor 281 800

XIV. i anledning av Kungl. Maj:ts förslag, med bifall till motionerna I: 485 och II: 594 samt med avslag å motionerna I: 484 och II: 593, för budgetåret 1955/56 under tionde huvudtiteln anvisa till

a) *Sjöfartsstyrelsen*: *Avlöningar* ett förslagsanslag av 1 310 200 kronor

b) *Sjöfartsstyrelsen*: *Omkostnader* ett förslagsanslag av 386 100 kronor;

XV. med bifall till motionerna I: 484 och II: 593 samt I: 485 och II: 594, avslå Kungl. Maj:ts förslag om anslag till Fartygsinspektionen m. m.: *Avlöningar* och *Omkostnader*;

XVI. i anledning av Kungl. Maj:ts förslag och med bifall till motionerna I: 484 och II: 593 samt I: 485 och II: 594, för budgetåret 1955/56 under tionde huvudtiteln anvisa till

a) *Fartygsinspektionen*: *Avlöningar* ett förslagsanslag av 620 600 kronor

b) *Fartygsinspektionen: Omkostnader* ett förslagsanslag av 103 000 kronor

c) *Skeppsmätningväsendet: Avlöningar* ett förslagsanslag av 281 800 kronor

d) *Skeppsmätningväsendet: Omkostnader* ett förslagsanslag av 31 600 kronor;

XX. med bifall till motionerna I: 485 och II: 594, i vad de avse sjöfartsverkets funktionering i förhållande till näringslivet, i skrivelse till Kungl. Maj:t giva tillkänna vad utskottet anfört.»

b) av herrar *Svärd* och *Staxäng*.

c) av herrar *Karl Andersson* och *Gustaf Karlsson*.